

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เอกสารประกอบการพิจารณา

บันทึกความเข้าใจระหว่าง

รัฐบาลของภาคีสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
(อาเซียน) ที่เข้าร่วมในโครงการนำร่องที่สอง สำหรับการดำเนินการ
ระบบการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าด้วยตนเองของภูมิภาค และภาคผนวก
ระเบียบปฏิบัติในการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า

อ.พ. ๑/๒๕๕๖ การประชุมร่วมกันของรัฐสภา สมัยสามัญนิติบัญญัติ

จัดทำโดย กลุ่มงานบริการวิชาการ สำนักวิชาการ

โทร ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๗๐-๒

เรียกดูเอกสารได้ที่

www.parliament.go.th/library

บันทึกความเข้าใจระหว่าง

รัฐบาลของภาคีสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
(อาเซียน) ที่เข้าร่วมในโครงการนำร่องที่สอง สำหรับการดำเนินการ
ระบบการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าด้วยตนเองของภูมิภาค และภาคผนวก
ระเบียบปฏิบัติในการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณา (อ.พ.) นี้ จัดทำขึ้นในเวลาจำกัด เพื่อให้ทันใช้ประโยชน์ในการพิจารณابันทักความเข้าใจระหว่างรัฐบาลของภาคีสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน) ที่เข้าร่วมในโครงการนำร่องที่สอง สำหรับการดำเนินการระบบการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าด้วยตนเองของภูมิภาค และภาคผนวกระเบียบปฏิบัติในการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า โดยรวบรวมข้อมูล สถิติ ข้อเท็จจริง บทความ ข่าวจากสื่อต่าง ๆ และ/หรือสรุปผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้น แก่สมาชิกรัฐสภาและผู้สนใจทั่วไป หากมีข้อผิดพลาดประการใดขออภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย

อนึ่ง เอกสารประกอบการพิจารณานี้ กลุ่มงานบริการวิชาการ ๑,๒,๓ สำนักวิชาการ เป็นผู้จัดทำ และเผยแพร่ทาง www.parliament.go.th/library ผู้ใดนำข้อความหรือส่วนหนึ่งส่วนใดในเอกสารนี้ไปลงพิมพ์ในเอกสารอื่น โปรดอ้างอิงที่มากำกับไว้ด้วย

ต้องการรายละเอียดเพิ่มเติมโปรดติดต่อกลุ่มงานบริการวิชาการ สำนักวิชาการ หมายเลขโทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๗๐ – ๗๒ โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๕๘ และ ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๕๙

กลุ่มงานบริการวิชาการ

สำนักวิชาการ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บทสรุปสำหรับสมาชิกรัฐสภา

ภายใต้แผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint) กำหนดให้ประเทศสมาชิกอาเซียนดำเนินการปรับปรุงหรือพัฒนากฎถิ่นกำเนิดสินค้า เพื่ออำนวยความสะดวกและส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนให้มีความสะดวกและคล่องตัวมากขึ้น ในการประชุมคณะมนตรีเขตการค้าเสรีอาเซียน ครั้งที่ ๒๒ เมื่อเดือนสิงหาคม ๒๕๕๑ และการประชุมคณะทำงานระดับสูงว่าด้วยการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียน ครั้งที่ ๑๕ เมื่อเดือนมีนาคม ๒๕๕๒ มีมติให้นำระบบการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าด้วยตนเองโดยผู้ส่งออก (Self Certification) มาใช้เพื่ออำนวยความสะดวกทางการค้าระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนให้เกิดการเคลื่อนย้ายสินค้าที่มีถิ่นกำเนิดภายในอาเซียนได้อย่างเสรี โดยกำหนดให้มีการใช้ระบบดังกล่าวในปี ๒๕๕๕ ควบคู่ไปกับการใช้หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าแบบเดิมที่ออกโดยหน่วยงานราชการ

บรูไน มาเลเซียและสิงคโปร์ ได้จัดทำบันทึกความเข้าใจระหว่างรัฐบาลของภาคีสมาชิกที่เข้าร่วมโครงการนำร่องสำหรับระบบการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าด้วยตนเองของภูมิภาค (โครงการที่ ๑) โดยให้ทั้งผู้ผลิตและผู้ประกอบการค้าขอรับอนุญาตรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าด้วยตนเอง ซึ่งไทยเข้าร่วมโครงการเมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๔ ปัจจุบันโครงการนำร่องที่ ๑ ได้รับการขยายระยะเวลาดำเนินการเพิ่มเติมต่อไปจนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ ตามมติที่ประชุมคณะมนตรีเขตการค้าเสรีอาเซียน ครั้งที่ ๒๖

อินโดนีเซีย ลาว และฟิลิปปินส์ ประสงค์จะทำโครงการนำร่องระบบการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าด้วยตนเองของภูมิภาค (โครงการที่ ๒) โดยให้ผู้ผลิตเท่านั้นขอรับอนุญาตรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าด้วยตนเอง ซึ่งมีบันทึกความเข้าใจและระเบียบปฏิบัติที่แยกจากโครงการนำร่องที่ ๑ ที่ประชุมคณะมนตรีเขตการค้าเสรีอาเซียน มีมติไม่ขัดข้องหากประเทศสมาชิกจะดำเนินโครงการนำร่องฯ ในรูปแบบที่เหมาะสมกับประเทศ เพื่อจะได้มีประสบการณ์จากการทดลองใช้ระบบดังกล่าวก่อนเริ่มต้นการเจรจาจัดทำระบบการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าด้วยตนเองของอาเซียนที่จะนำมาปฏิบัติใช้จริงในภูมิภาคในปี ๒๕๕๘ อินโดนีเซีย ลาว และฟิลิปปินส์จึงได้ลงนามในบันทึกความเข้าใจระหว่างรัฐบาลของภาคีสมาชิกที่เข้าร่วมในโครงการนำร่องที่ ๒ สำหรับการดำเนินการระบบการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าด้วยตนเองของภูมิภาค เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ และคาดว่าจะเริ่มดำเนินโครงการในช่วงไตรมาสที่ ๔ ของปี ๒๕๕๕ หรือไตรมาสแรกของปี ๒๕๕๖

การขยายระยะเวลาโครงการนำร่องสำหรับระบบการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าด้วยตนเองของภูมิภาค (โครงการที่ ๑) ไปจนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ จะช่วยให้ไทยมีระยะเวลาในการทดลองระบบการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าด้วยตนเองเพิ่มขึ้นสำหรับการจัดทำระบบการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าด้วยตนเองที่จะนำมาปฏิบัติจริง สำหรับการเข้าร่วมเป็นภาคีในโครงการนำร่องที่ ๒ กับอินโดนีเซีย ลาว และฟิลิปปินส์ซึ่งเป็นตลาดส่งออกที่สำคัญของไทยในกลุ่มอาเซียน จะช่วยขยายการอำนวยความสะดวกทางการค้าและเพิ่มทางเลือกให้กับผู้ส่งออกของไทย ในการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า อีกทั้งจะช่วยให้ไทยสามารถมีส่วนร่วมในการเจรจาปรับปรุงระเบียบปฏิบัติในการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าด้วยตนเองให้มีรูปแบบและแนวทางที่เป็นประโยชน์ต่อไทยมากที่สุด

เอกสารประกอบการพิจารณา

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปสำหรับสมาชิกรัฐสภา	
๑. สรุปสาระสำคัญบันทึกความเข้าใจระหว่างรัฐบาลของภาคีสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน) ที่เข้าร่วมในโครงการนำร่องที่สอง สำหรับการดำเนินการระบบการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าด้วยตนเองของภูมิภาค และภาคผนวกระเบียบปฏิบัติในการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	๑
๒. สรุปการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าด้วยตนเองตามความตกลงการค้าสินค้าของอาเซียน (ATIGA)	๔
๓. หนทางการขยายการค้าในอาเซียน : การรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าด้วยตนเอง (self-certification)	๗
๔. ภาคผนวก	
- บันทึกความเข้าใจระหว่างรัฐบาลของภาคีสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน) ที่เข้าร่วมในโครงการนำร่องที่สอง สำหรับการดำเนินการระบบการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าด้วยตนเองของภูมิภาค (คำแปลอย่างไม่เป็นทางการ)	๑๑
- ภาคผนวกระเบียบปฏิบัติในการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (คำแปลอย่างไม่เป็นทางการ)	๑๖

ผู้รับผิดชอบ

นางพรพิศ เพชรเจริญ

ผู้อำนวยการสำนักวิชาการ

นายสมบัติ ทวีศิลป์

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานบริการวิชาการ ๒

ผู้จัดทำและรับผิดชอบ

นายภูมิพิชญ์ ยาลิทธิ

วิทยากรชำนาญการพิเศษ

นายทศนารถ เมฆประยูร

นิติกรปฏิบัติการ

นางสาวอัจฉรา ขุมเหล็ก

เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลชำนาญงาน

นางสาวสุนันท์ เจสละ

เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลปฏิบัติงาน

นางสาวอุไร ธรรมเพชร

เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

นางสาวสุพรรณิศา พรหมบุตร

เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน

สรุปลักษณะสำคัญ

บันทึกความเข้าใจระหว่างรัฐบาลของภาคีสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน) ที่เข้าร่วมในโครงการนำร่องที่สอง สำหรับการดำเนินการระบบการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าด้วยตนเองของภูมิภาค และภาคผนวกระเบียบปฏิบัติในการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

เรื่องเดิม

๑. ภายใต้แผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint) กำหนดให้ประเทศสมาชิกอาเซียน ดำเนินการปรับปรุงหรือพัฒนากฎถิ่นกำเนิดสินค้า เพื่ออำนวยความสะดวกและส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนให้มีความสะดวกและคล่องตัวมากขึ้น

๒. การประชุมคณะมนตรีเขตการค้าเสรีอาเซียน ครั้งที่ ๒๒ เมื่อเดือนสิงหาคม ๒๕๕๑ และการประชุมคณะทำงานระดับสูงว่าด้วยการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียน ครั้งที่ ๑๕ เมื่อเดือนมีนาคม ๒๕๕๒ มีมติให้นำระบบการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าด้วยตนเองโดยผู้ส่งออก (Self Certification) มาใช้เพื่ออำนวยความสะดวกทางการค้าระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน ให้เกิดการเคลื่อนย้ายสินค้าที่มีถิ่นกำเนิดภายในอาเซียนได้อย่างเสรี โดยกำหนดให้มีการใช้ระบบดังกล่าวในปี ๒๕๕๕ ควบคู่ไปกับการใช้หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าแบบเดิมที่ออกโดยหน่วยงานราชการ

๓. ที่ประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสทางเศรษฐกิจอาเซียน ครั้งที่ ๓/๔๐ เมื่อเดือนมิถุนายน ๒๕๕๒ เห็นชอบให้จัดทำโครงการนำร่องสำหรับระบบการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าด้วยตนเองของอาเซียนมีระยะเวลาดำเนินการ ๑ ปี โดยให้เริ่มในไตรมาสที่ ๔ ของปี ๒๕๕๓ โดยจัดทำในรูปแบบบันทึกความเข้าใจระหว่างรัฐบาลของภาคีสมาชิกที่เข้าร่วมโครงการนำร่อง สำหรับระบบการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าด้วยตนเองของภูมิภาค โดยมีเอกสารภาคผนวกระเบียบปฏิบัติแนบบันทึกความเข้าใจด้วย

๔. บรูไน มาเลเซียและสิงคโปร์ ได้จัดทำบันทึกความเข้าใจระหว่างรัฐบาลของภาคีสมาชิกที่เข้าร่วมโครงการนำร่องสำหรับระบบการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าด้วยตนเองของภูมิภาค (โครงการที่ ๑) เป็นระยะเวลา ๑ ปี เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ ซึ่งไทยเข้าร่วมโครงการ เมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๔ โดยความเห็นชอบของรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๔ พร้อมกับให้ความเห็นชอบต่อกรอบการเจรจาจัดทำระบบการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าด้วยตนเองของอาเซียน โดยปัจจุบันโครงการนำร่องที่ ๑ ได้รับการขยายระยะเวลาดำเนินการเพิ่มเติมต่อไปจนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ ตามมติที่ประชุมคณะมนตรีเขตการค้าเสรีอาเซียน ครั้งที่ ๒๖

ที่มา : กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์

๕. อินโดนีเซีย ลาว และฟิลิปปินส์ ประสงค์จะจัดทำโครงการนำร่องระบบการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าด้วยตนเองของภูมิภาค อีกโครงการหนึ่งที่เหมาะสมกับความพร้อมของประเทศ ซึ่งมีบันทึกความเข้าใจและระเบียบปฏิบัติที่แยกจากโครงการนำร่องที่ ๑ ที่ประชุมคณะมนตรีเขตการค้าเสรีอาเซียน ครั้งที่ ๒๕ เมื่อเดือนสิงหาคม ๒๕๕๕ มีมติ ไม่ขัดข้องหากประเทศสมาชิกจะดำเนินโครงการนำร่องฯ ในรูปแบบที่เหมาะสมกับประเทศ เพื่อจะได้มีประสบการณ์ จากการทดลองใช้ระบบดังกล่าว ก่อนเริ่มต้นการเจรจาจัดทำระบบการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าด้วยตนเองของอาเซียน ที่จะนำมาปฏิบัติใช้จริงในภูมิภาค

สถานะล่าสุด

๖. อินโดนีเซีย ลาว และฟิลิปปินส์ ได้ลงนามในบันทึกความเข้าใจระหว่างรัฐบาลของภาคีสมาชิกที่เข้าร่วมในโครงการนำร่องที่ ๒ สำหรับการดำเนินการระบบการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าด้วยตนเองของภูมิภาค เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ และคาดว่าจะเริ่มดำเนินโครงการในช่วงไตรมาสที่ ๔ ของปี ๒๕๕๕ หรือไตรมาสแรกของปี ๒๕๕๖

๗. ที่ประชุมคณะมนตรีเขตการค้าเสรีอาเซียน ครั้งที่ ๒๖ เมื่อเดือนสิงหาคม ๒๕๕๕ รับทราบการริเริ่มโครงการนำร่องที่ ๒ ของอินโดนีเซีย ลาว และฟิลิปปินส์ จึงมีมติให้ขยายเวลาเป้าหมายที่อาเซียนจะเริ่มต้นการดำเนินระบบการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าด้วยตนเองของอาเซียน จากเดิมภายในปี ๒๕๕๕ เป็นปี ๒๕๕๘

ความจำเป็นเร่งด่วน

๑. การขยายระยะเวลาโครงการนำร่องระบบรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าด้วยตนเองของอาเซียน จะเริ่มต้นในวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ จึงจำเป็นต้องได้รับความเห็นชอบในการขยายระยะเวลาโครงการนำร่องฯ เพื่อให้กระทรวงการต่างประเทศมีหนังสือแจ้งให้ความเห็นชอบต่อการขยายระยะเวลาโครงการนำร่องฯ ถึงเลขาธิการอาเซียน ก่อนกำหนดวันเริ่มต้นขยายระยะเวลาดังกล่าว ทั้งนี้ เพื่อให้โครงการสามารถดำเนินการต่อไปได้โดยต่อเนื่อง

๒. เพื่อให้ประเทศไทยสามารถเข้าร่วมดำเนินโครงการนำร่องฯ โครงการที่ ๒ ซึ่งมีกำหนดจะเริ่มดำเนินการในช่วงปลายปี ๒๕๕๕ จึงเห็นควรนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาเสนอต่อรัฐสภา เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อการเข้าร่วมโครงการนำร่องฯ โครงการที่ ๒ ในการประชุมรัฐสภาสมัยสามัญทั่วไป พ.ศ. ๒๕๕๕ ก่อนที่ประเทศไทยจะสามารถแสดงเจตนาให้มีผลผูกพันต่อไป

สาระสำคัญ

๑. การจัดทำระบบการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าด้วยตนเองของอาเซียน

การรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าด้วยตนเอง คือ ระบบที่ผู้ส่งออกที่รับอนุญาต สามารถสำแดงถิ่นกำเนิดสินค้าบนบัญชีราคาสินค้า (invoice) ตามรูปแบบที่กำหนด โดยไม่ต้องให้หน่วยงานภาครัฐออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าในการผ่านพิธีการศุลกากร เพื่อรับสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรภายใต้ความตกลงการค้าเสรีอาเซียน แต่สินค้านั้นต้องมีคุณสมบัติเป็นไปตามกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าของอาเซียน

ผู้ส่งออกที่ต้องการขอเป็นผู้ส่งออกใบอนุญาต จะต้องขออนุญาตอย่างเป็นทางการเป็นลายลักษณ์อักษร ต่อกรมการค้าต่างประเทศ ซึ่งเป็นหน่วยงานผู้มีอำนาจในการออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าของไทย โดยมีขั้นตอนและหลักเกณฑ์ตามข้อกำหนดของกรมการค้าต่างประเทศ

๒. บันทึกความเข้าใจ และภาคผนวกระเบียบปฏิบัติของโครงการนำร่องที่ ๒ มีสาระสำคัญ ดังนี้

๒.๑ บันทึกความเข้าใจ กำหนดให้มีโครงการนำร่องที่ ๒ สำหรับดำเนินการระบบการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าด้วยตนเองสำหรับประเทศสมาชิกอาเซียนที่เข้าร่วม ก่อนจะนำระบบดังกล่าวไปใช้กับประเทศสมาชิกอาเซียนทุกประเทศ

๒.๒ ประเทศภาคีจะต้องให้สิทธิพิเศษทางภาษีแก่สินค้าที่มีถิ่นกำเนิดจากประเทศภาคีที่เข้าร่วมโครงการตามพันธกรณีข้อ ๑๙ ของความตกลงการค้าสินค้าของอาเซียน โดยจะต้องยื่นหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า หรือบัญชีราคาสินค้าที่ใช้รับรองถิ่นกำเนิดสินค้าที่สำแดงโดยผู้ส่งออกใบอนุญาต ตามกระบวนการที่ระบุในภาคผนวกของบันทึกความเข้าใจ

๒.๓ ประเทศสมาชิกอาเซียนที่ไม่ได้เข้าร่วมเป็นภาคีโครงการนำร่องที่ ๒ สามารถเข้าเป็นภาคีของบันทึกความเข้าใจ เพื่อเข้าร่วมโครงการนำร่องเมื่อใดก็ได้ ภายใต้การตกลงของประเทศภาคีในระดับเจ้าหน้าที่อาวุโสเศรษฐกิจอาเซียน และจะมีผลบังคับใช้กับประเทศสมาชิกอาเซียนที่เข้าร่วมเป็นภาคี เมื่อให้สัตยาบันหรือหนังสือแสดงการยอมรับไปยังเลขาธิการอาเซียน

๒.๔ คำนิยามของผู้ส่งออกใบอนุญาต หมายถึง ผู้ผลิตที่ได้รับอนุญาตอย่างถูกต้องให้ทำการสำแดง ถิ่นกำเนิดสินค้าที่ส่งออกในบัญชีราคาสินค้าที่รับรองตนเอง

ผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้น

๑. เมื่ออาเซียนเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘ อาเซียนจะเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน การพัฒนาสูงกว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าให้มีความทันสมัยและเหมาะสมกับสภาพการผลิตและการค้าของอาเซียน โดยนำระบบการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าด้วยตนเองโดยผู้ส่งออกมาใช้ในภูมิภาค จะสนับสนุนการเคลื่อนย้ายสินค้าที่มีถิ่นกำเนิดภายในอาเซียนอย่างเสรี และช่วยอำนวยความสะดวกทางการค้าระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน โดยการลดขั้นตอนพิธีการออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า ช่วยลดเวลาและต้นทุนการดำเนินการของภาคเอกชน ช่วยลดภาระของภาครัฐในด้านงบประมาณและการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า

๒. การเข้าร่วมเป็นภาคีในโครงการนำร่องที่ ๒ ร่วมกับอินโดนีเซีย ลาว และฟิลิปปินส์ ซึ่งเป็นตลาดส่งออกที่สำคัญของไทยในกลุ่มอาเซียน จะช่วยขยายการอำนวยความสะดวกทางการค้าและเพิ่มทางเลือกให้กับผู้ส่งออกของไทย ในการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า อีกทั้งจะช่วยให้ไทยสามารถมีส่วนร่วมในการเจรจาปรับปรุงระเบียบปฏิบัติในการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าด้วยตนเอง ซึ่งจะนำมาใช้จริงในภูมิภาคอาเซียน ในปี ๒๕๕๘ ให้มีรูปแบบและแนวทางที่เป็นประโยชน์ต่อไทยมากที่สุด

สรุปการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าด้วยตนเองตามความตกลงการค้าสินค้าของอาเซียน (ATIGA)*

การอนุญาตให้ผู้ทำการค้าหรือผู้ส่งออกที่ได้รับความไว้วางใจ (trusted traders/exporter) ที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนด (qualified) สามารถรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าได้ด้วยตนเอง ในใบกำกับสินค้า (Invoice) หรือในเอกสารทางการค้าอื่น ๆ (กรณีที่ไม่สามารถแสดง Invoice) แทนการใช้หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า Form D ในการขอรับสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรตามความตกลงการค้าสินค้าของอาเซียน (ATIGA)

สมาชิกอาเซียนที่เข้าร่วมโครงการนำร่อง

ได้ดำเนินการตามระเบียบปฏิบัติในการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า

Operational Certification Procedure : OCP

โครงการนำร่องที่ ๑

บรูไน
มาเลเซีย
สิงคโปร์
(เริ่ม ๑ พ.ย. ๕๓)
ไทย
(เริ่ม ๒๘ ต.ค. ๕๔)

โครงการนำร่องที่ ๒

ฟิลิปปินส์
อินโดนีเซีย
สปป.ลาว
กำลังทำ MOU ระหว่างกัน

ข้อแตกต่าง	โครงการนำร่องที่ ๑	โครงการนำร่องที่ ๒
ประเทศที่เข้าร่วม	บรูไน มาเลเซีย สิงคโปร์ และไทย	ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย และ สปป.ลาว
ผู้ได้รับสิทธิรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าด้วยตนเอง	ผู้ส่งออกที่ได้รับอนุญาต (ผู้ผลิตและส่งออก หรือผู้ส่งออก)	ผู้ผลิตที่ได้รับอนุญาต (ผู้ผลิต เท่านั้น)
เอกสารที่ใช้รับรองถิ่นกำเนิดสินค้าด้วยตนเอง	ทำบน Invoice หรือ Billing statement, Delivery Order, Packing List	ทำบน Invoice เท่านั้น ไม่รับหลักการ Third Country Invoicing

*ภูมิพิชญ์ ยาสีทธิ์ วิทยากรชำนาญการพิเศษ สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ข้อความที่ใช้รับรองถิ่นกำเนิดสินค้าด้วยตนเอง

โครงการนำร่องฯ ที่ ๑

“The exporter of the product (s) covered by this document (Certified Exporter No.....) declares that, except where otherwise clearly indicated, the products satisfy the Rules of Origin to be considered as ASEAN Originating Products under ATIGA (ASEAN country of origin:.....), with origin criteria:.....”

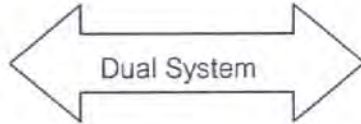
โครงการนำร่องฯ ที่ ๒

“The exporter of the product (s) covered by this document (Certified Exporter Authorization No.....) declares that, except where otherwise clearly indicated, the products (HS Code/s.....) satisfy the Ruled of Origin to be considered as ASEAN Originating Products under ATIGA (ASEAN country of origin:.....), with origin criteria:.....”

ข้อแตกต่าง	โครงการนำร่องฯ ที่ ๑	โครงการนำร่องฯ ที่ ๒
ฐานข้อมูลที่ต้องแจ้งอาเซียน	-ชื่อบริษัท ที่ตั้งของบริษัท -เลขทะเบียนนิติบุคคล -หมายเลขทะเบียน Certified Exporter -วันที่ได้รับสิทธิ และ วันหมดอายุสิทธิ	ให้เพิ่มเติมจากโครงการนำร่องฯ ที่ ๑ ดังนี้ -รายชื่อและลายเซ็นของผู้มีอำนาจลงนามในการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าใน Invoice โดยจำกัดให้บริษัทละ ๓ ราย -รายการสินค้าที่จะทำการรับรองใน Invoice

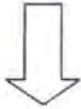
โครงการนำร่องรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าได้ ๒ แบบ คือ

๑. Self – Certification
รับรองถิ่นกำเนิดสินค้า
ใน Invoice เรียกว่า

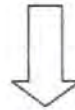
๒. รับรองถิ่นกำเนิดสินค้า
โดยใช้หนังสือรับรอง
Form D (ATIGA)

Invoice Declaration

ใช้ได้เฉพาะสมาชิกอาเซียนที่เข้าร่วมโครงการแล้ว

- โครงการนำร่องฯ ที่ ๑ มี บรูไน มาเลเซีย สิงคโปร์ ไทย
- โครงการนำร่องฯ ที่ ๒ มี ฟิลิปปินส์ อินโดฯ สปป.ลาว

ใช้ได้กับสมาชิกอาเซียน
ทั้ง ๑๐ ประเทศ

และการใช้ Self – Certification ของอาเซียน ผู้ส่งออกที่จะสามารถรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าด้วยตนเอง ต้องได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ส่งออกที่ได้รับสิทธิรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าด้วยตนเอง “Certified Exporter” กับหน่วยงานงานของรัฐของประเทศผู้ส่งออก และต้องมีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลของสำนักเลขาธิการอาเซียน

หนทางการขยายการค้าในอาเซียน:การรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าด้วยตนเอง(self-certification)*

ในช่วง 30 ปีหลังจากที่มีการจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน (ASEAN Free Trade Area-AFTA) โดยภาพรวมแล้ว มีผลให้มูลค่าการค้าในภูมิภาคขยายตัวสูงขึ้นเป็นอย่างมาก สำหรับประเทศไทยเองนั้น มูลค่าการส่งออกไปยังประเทศสมาชิกอาเซียนอื่นขยายตัวมากกว่า 8 เท่า และได้ดุลการค้ามาโดยตลอดนับตั้งแต่ปี 2536 เป็นต้นมา

อานิสงส์จาก AFTA อีกประการหนึ่งก็คือ ไทยมีการกระจายตลาดการส่งออกที่ดีขึ้น ตลาดสหรัฐ อียู และญี่ปุ่น มีความสำคัญลดลง สัดส่วนการส่งออกไปยังแต่ละตลาดเหล่านี้อยู่ที่ประมาณ 10-11% เท่านั้นในปีที่ผ่านมา ในขณะที่ตลาดอาเซียนมีความสำคัญมากขึ้น สัดส่วนการส่งออกไปอาเซียนเท่ากับ 13.8% ในปี 2535 ตัวเลขดังกล่าวสูงถึง 23.7% ในปี 2554

สำหรับภายในตลาดอาเซียนเอง ก็มีการกระจายตลาดส่งออกมากขึ้น แต่ก่อนสินค้าส่วนใหญ่ถูกส่งไปที่ สิงคโปร์เป็นหลัก แต่ปัจจุบัน มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ และเวียดนาม ได้ทวีความสำคัญขึ้นเรื่อยๆในฐานะตลาดส่งออกของไทย

อย่างไรก็ดี หากมองถึงการใช้ประโยชน์ของผู้ส่งออกไทยจากสิทธิพิเศษทางภาษีภายใต้ AFTA ยังถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำมาก สัดส่วนดังกล่าวของไทยอยู่ที่ 27% เท่านั้นเอง พุดง่าย ๆ ก็คือ ถ้าเราส่งสินค้า 100 ชิ้นไปอาเซียน สินค้าเพียง 27 ชิ้นเท่านั้นที่ได้รับการยกเว้นภาษีศุลกากร แต่อีก 63 ชิ้นต้องถูกเก็บภาษีในอัตราเดียวกับประเทศที่ไม่ได้เป็นสมาชิกอาเซียน ในทำนองเดียวกัน สัดส่วนการใช้ประโยชน์จากสิทธิพิเศษทางภาษีของประเทศผู้ส่งออกอื่นๆ ในอาเซียนที่ส่งสินค้าออกไปยังประเทศสมาชิกอาเซียนด้วยกันเองก็อยู่ในเกณฑ์ต่ำเช่นเดียวกับไทย

ข้อมูลเหล่านี้สะท้อนให้เห็นว่าประเทศอาเซียนยังไม่ได้ตัดวงจรประโยชน์จากการเปิดเสรีทางการค้าอย่างเต็มที่ สาเหตุหนึ่งมาจากความไม่เข้าใจและความซับซ้อนของขั้นตอนการขอใบรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (Certificate of Origin-C/O) ผู้ส่งออกจะต้องปฏิบัติตามกฎแหล่งกำเนิดสินค้า (Rules of Origin-RO) นั้นหมายความว่า สินค้าจะต้องมีขบวนการผลิตทั้งหมดในประเทศ เช่น พืช สัตว์มีชีวิต และสินค้าประมง หรือสินค้าออกเช่น สินค้าเกษตรแปรรูป และสินค้าอุตสาหกรรมต่างๆ จะต้องมีสัดส่วนมูลค่าการผลิตในภูมิภาค ซึ่งรวมถึงมูลค่าวัตถุดิบและค่าแรงไม่น้อยกว่า 40% จึงจะสามารถส่งออกไปขายในประเทศสมาชิกอาเซียนและได้รับสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร

*ที่มา: Self-Certification..หนทางขยายการค้าอาเซียน ดร. วัชรศักดิ์ สิละวัฒน์ สถาบันระหว่างประเทศเพื่อการการค้าและการพัฒนา (ITD) สืบค้นได้ที่ <http://www.siamintelligence.com/enhance-asean-trade-by-self-certification/>

กฎแหล่งกำเนิดสินค้าเป็นสิ่งจำเป็น เพราะเป็นกลไกป้องกันไม่ให้เกิดการสวมสิทธิ์ในการส่งออกสินค้า หรือที่เรียกว่า Trade deflection ซึ่งหมายความว่า ประเทศนอกกลุ่มอาเซียนส่งสินค้าผ่านมายังประเทศสมาชิกอาเซียนประเทศหนึ่งที่เก็บภาษีต่ำ แล้วส่งต่อไปยังประเทศสมาชิกอีกประเทศ เพื่อที่จะสวมสิทธิ์ในการได้รับการยกเว้นภาษีศุลกากร และหลีกเลี่ยงการถูกเก็บภาษีในอัตราที่สูงหากส่งไปประเทศปลายทางโดยตรง

เพื่อให้แน่ใจว่าจะไม่มีการสวมสิทธิ์ ผู้ส่งออกจะต้องมี C/O ซึ่งเรียกว่า Form D สำหรับอาเซียน เพื่อเป็นหลักฐานแสดงว่าได้ปฏิบัติตามกฎแหล่งกำเนิดสินค้าจริง ซึ่งขั้นตอนการขอ C/O ค่อนข้างยุ่งยากและใช้เวลานานเท่านี้ก็เปรียบเสมือนกับภาษีที่แอบแฝงอยู่ ปัญหานี้จึงเป็นอุปสรรคต่อการใช้ประโยชน์จากสิทธิพิเศษทางภาษี เนื่องจากผู้ส่งออกบางรายตัดสินใจที่จะไม่ขอ C/O และยอมที่จะถูกเก็บภาษีศุลกากรในอัตราเดียวกับผู้ส่งออกจากประเทศนอกอาเซียน เพราะฉะนั้น เครื่องมือที่จะช่วยแก้ปัญหาได้อย่างดีก็คือ การรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าด้วยตนเอง (Self-Certification) นั่นเอง

โครงการนำร่องการดำเนินการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าด้วยตนเองของอาเซียน เป็นผลที่เป็นรูปธรรมจากการประชุมรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียนที่เมืองดานัง ในเดือนสิงหาคม 2553 โดยต้องการให้ Self-Certification เป็นเครื่องมือในการอำนวยความสะดวกให้ผู้ส่งออกในอาเซียนใช้ประโยชน์จากสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรมากขึ้น อันจะมีผลต่อเนื่องทำให้การค้าระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนด้วยกันเองขยายตัวเร็วขึ้น

บรูไน มาเลเซีย และสิงคโปร์ เป็น 3 ประเทศแรกในอาเซียนที่ใช้ระบบ Self-Certification นี้ เริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 2553 นี่เป็นครั้งแรกที่อาเซียนใช้กฎ ASEAN-X คือว่า ถ้าประเทศใดมีความพร้อมในการดำเนินมาตรการใดๆ ก็ตามก่อนประเทศอื่น ก็สามารถทำได้เลย ไม่จำเป็นต้องรอให้ดำเนินการพร้อมกันทั้ง 10 ประเทศ

ในกรณีของไทยนั้น ระบบนี้ได้รับการเห็นชอบจากที่ประชุมรัฐสภาในเดือนเมษายน 2554 และจะมีผลบังคับใช้จริงในเดือนพฤศจิกายน 2555 ส่วนฟิลิปปินส์ ลาว และอินโดนีเซียก็จะเริ่มใช้ในเร็ว ๆ นี้ และคาดว่าในปี 2558 กัมพูชา พม่า และเวียดนาม ก็จะเริ่มดำเนินการเช่นกัน

ภายใต้ระบบ Self-Certification ผู้ส่งออกสามารถที่จะรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าได้ด้วยตนเอง โดยการพิมพ์หรือประทับตราลงในใบกำกับสินค้า (Invoice) ได้เลย เพื่อที่จะขอรับสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรจากประเทศผู้นำเข้า วิธีนี้จะทำให้ประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย ต้นทุนในการส่งออกก็จะต่ำลง ซึ่งมีผลต่อราคาและขีดความสามารถในการแข่งขันในตลาดอาเซียนด้วย

ผู้ส่งออกที่จะสามารถรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าด้วยตนเองได้จะต้องผ่านการขึ้นทะเบียนก่อน โดยต้องเป็นผู้ส่งออกที่มีความรู้เกี่ยวกับ RO ของอาเซียนและเป็นที่ได้รับความไว้วางใจ เคยมีประวัติได้รับ Form D หรือถ้าเป็นผู้ส่งออกรายใหม่จะต้องได้รับการรับรองคุณสมบัติเกี่ยวกับ RO เสียก่อน ซึ่งการขึ้นทะเบียนจะมีอายุ 2 ปี หลังจากนั้นผู้ส่งออกจะต้องทำการต่ออายุใหม่

ที่ผ่านมาระบบ Self-Certification ยังไม่ค่อยมีประสิทธิภาพเต็มที่ เพราะต้องมีเงื่อนไขว่าประเทศผู้ส่งออกและประเทศผู้นำเข้าจะต้องใช้ระบบนี้ด้วยกันทั้งคู่ หากไม่เป็นเช่นนั้น ผู้ส่งออกก็ยังคงผ่านขั้นตอนการขอ Form D อยู่ดี แต่เมื่อมีประเทศสมาชิกอาเซียนใช้ระบบนี้กันมากขึ้นจนครบทั้ง 10 ประเทศ ประสิทธิภาพของระบบก็ย่อมจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

แง่คิดสำคัญอีกอย่างหนึ่งก็คือ Self-Certification เป็นระบบที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเชื่อใจกัน ถูกออกแบบขึ้นมาโดยมีสมมติฐานที่ว่า ผู้ส่งออกจะแจ้งข้อมูลที่เป็นจริงและถูกต้อง ดังนั้น การขาดจิตสำนึกว่าอะไรถูกอะไรผิดจะเป็นตัวบั่นทอนความน่าเชื่อถือของระบบ หากมีการชုံมตรวจย้อนหลังแล้วพบว่า ผู้ส่งออกบางรายฉวยโอกาสโดยการให้ข้อมูลถิ่นกำเนิดสินค้าที่เป็นเท็จ ในที่สุดทำให้มีการตรวจสอบบ่อยครั้งขึ้น ผู้ส่งออกรายอื่นก็จะได้รับผลกระทบตามไปด้วย ทำให้เสียเวลาและต้นทุนเหมือนเดิม

ฉะนั้น แน่นอนที่สุด ความซื่อสัตย์ของผู้ส่งออกจะเป็นปัจจัยที่ทำให้ระบบนี้ขับเคลื่อนไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้ส่งออกทุกรายจะต้องรายงานข้อมูลถิ่นกำเนิดสินค้าที่ตรงตามความเป็นจริงทุกครั้ง ถ้าทำได้เช่นนี้ ผมมั่นใจว่า Self-Certification จะเป็นกลจักรสำคัญที่ผลักดันให้การค้าภายในอาเซียนเติบโตอย่างมหาศาลต่อไป

ภาคผนวก

- บันทึกความเข้าใจระหว่างรัฐบาลของภาคีสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน) ที่เข้าร่วมในโครงการนำร่องที่สอง สำหรับการดำเนินการระบบการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าด้วยตนเองของภูมิภาค (คำแปลอย่างไม่เป็นทางการ)
- ภาคผนวกระเบียบปฏิบัติในการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (คำแปลอย่างไม่เป็นทางการ)

(คำแปลอย่างไม่เป็นทางการ)

บันทึกความเข้าใจระหว่างรัฐบาลของภาคีสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน) ที่เข้าร่วมในโครงการนำร่องที่สอง สำหรับการดำเนินการระบบการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าด้วยตนเองของภูมิภาค

รัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และสาธารณรัฐฟิลิปปินส์

ระลึกถึง มติของผู้นำในการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2015 และการให้ความเห็นชอบแผนงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในการประชุมสุดยอดผู้นำครั้งที่ 13 เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2007 และประชาคมอาเซียนจะทำให้อาเซียนกลายเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน เพื่อสร้างให้อาเซียนมีการขับเคลื่อนและมีความสามารถในการแข่งขันมากขึ้น เป็นภูมิภาคที่มีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ ลงทุนอย่างเสรี และการเคลื่อนย้ายเงินทุนอย่างเสรียิ่งขึ้น มีการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างเท่าเทียมกัน และลดความยากจน รวมถึงความแตกต่างในด้านสังคมและเศรษฐกิจ

ยอมรับว่า กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้ามีบทบาทสำคัญในการบรรลุนโยบายการเคลื่อนย้ายสินค้าอย่างเสรีภายในตลาดเดียวของอาเซียน

คำนึงถึง วัตถุประสงค์ที่เห็นชอบร่วมกันในการใช้กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าเพื่อตอบสนองต่อพลวัตการเปลี่ยนแปลงของกระบวนการผลิตของโลก เพื่ออำนวยความสะดวกในทางการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน ส่งเสริมเครือข่ายการผลิตระดับภูมิภาค สนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และลดช่องว่างการพัฒนา และส่งเสริมให้มีการใช้สิทธิประโยชน์ภายใต้ความตกลงว่าด้วยการใช้มาตรการกำหนดอัตราอากรรวมเพื่อจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียนให้มากขึ้น ตามที่ได้ระบุไว้ในแผนงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ระลึกถึง เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์นี้ ผู้นำได้เห็นชอบการทำให้ระเบียบปฏิบัติในการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าของอาเซียนง่ายขึ้น และทำให้มั่นใจว่าการดำเนินการเรื่องนี้อย่างต่อเนื่อง รวมถึงการจัดให้มีกระบวนการเพื่ออำนวยความสะดวก เช่น กระบวนการการออกใบรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าทางอิเล็กทรอนิกส์ และมีการประสานหรือจัดรูปแบบกระบวนการเพื่อการออกใบรับรองถิ่นกำเนิดสินค้านี้ระหว่างประเทศให้เป็นรูปแบบเดียวกันเท่าที่จะทำได้

ตกลงว่า ความตกลงการค้าสินค้าของอาเซียน (ต่อจากนี้ไปเรียกว่า “ความตกลง” หรือ “อาทิก้า”) ซึ่งได้ลงนามเมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2009 ณ อำเภอยะลา ประเทศไทย และมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2010 ได้กำหนดกรอบการดำเนินงานที่ครอบคลุมเพื่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายสินค้าอย่างเสรีในภูมิภาค

ระลึกถึง ข้อ 38 และภาคผนวก 7 และ 8 ของความตกลงซึ่งได้กำหนดรูปแบบและกระบวนการที่เกี่ยวข้องสำหรับการขอรับสิทธิพิเศษทางภาษีสำหรับสินค้าภายใต้เขตการค้าเสรีอาเซียน และ

ที่มา : กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์

ตระหนักถึง ความจำเป็นในการปรับปรุงกระบวนการเกี่ยวกับกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าเพื่ออำนวยความสะดวกทางการค้าแก่สินค้าที่มีถิ่นกำเนิดในอาเซียน ซึ่งรวมถึงการริเริ่มระบบการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าด้วยตนเองในภูมิภาค โดยสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของแผนงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่ได้หารือกันในการประชุมคณะมนตรีเขตการค้าเสรีอาเซียนครั้งที่ 22 และ 25 และการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสระดับสูงของการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ การประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านเศรษฐกิจของอาเซียน (เอสอีโอเอ็ม) การประชุมคณะกรรมการประสานงานการดำเนินการภายใต้ความตกลงการค้าสินค้าของอาเซียน (ซีซีเอ) และคณะทำงานกฎถิ่นกำเนิดสินค้าของอาเซียน (เอสซี-เออาร์ไอโอ)

ได้ตัดสินใจ ที่จะจัดทำบันทึกความเข้าใจ (เอ็มไอยู) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อริเริ่มโครงการนำร่องที่สอง สำหรับการดำเนินการระบบการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าด้วยตนเองในภูมิภาคเป็นการล่วงหน้า ก่อนจะนำระบบดังกล่าวไปใช้กับประเทศสมาชิกอาเซียนทุกประเทศ

ข้อ 1 คำนิยาม

เพื่อวัตถุประสงค์ของบันทึกความเข้าใจนี้

1. “อาเซียน” หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประกอบด้วย รัฐบาลแห่งบรูไนดารุสซาลาม ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มาเลเซีย สหภาพพม่า สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ ราชอาณาจักรไทย และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม
2. “ประเทศภาคี” หมายถึง ประเทศสมาชิกที่ตกลงเข้าร่วมในโครงการนำร่องที่สอง สำหรับการดำเนินการระบบการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าด้วยตนเองในภูมิภาค
3. “ผู้ส่งออก” หมายถึง บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล ซึ่งอยู่ในอาณาเขตของประเทศภาคีที่บุคคลนั้นได้ส่งออกสินค้า
4. “ผู้นำเข้า” หมายถึง บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล ซึ่งอยู่ในอาณาเขตของประเทศภาคีที่บุคคลนั้นได้นำเข้าสินค้า
5. “ผู้ส่งออกได้รับอนุญาต” หมายถึง ผู้ผลิตที่ได้รับอนุญาตให้ทำการสำแดงบัญชีราคาสินค้าที่ใช้รับรองถิ่นกำเนิดสินค้าของสินค้าที่ส่งออก
6. “บัญชีราคาสินค้าที่ใช้รับรองถิ่นกำเนิดสินค้า” หมายถึง การสำแดงถิ่นกำเนิดสินค้าที่ส่งออกในบัญชีราคาสินค้าที่กระทำโดยผู้ส่งออกได้รับอนุญาต ตามกฎข้อ 12บี ของภาคผนวกของบันทึกความเข้าใจฉบับนี้
7. “หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า” หมายถึง หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (ฟอร์ม ดี) ภายใต้ข้อ 38 และภาคผนวก 7 ของความตกลง

ข้อ 2 บทบัญญัติทั่วไป

1. ประเทศภาคีตกลงที่จะริเริ่มโครงการนำร่องที่สองมาใช้ เพื่อการดำเนินการระบบการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าด้วยตนเองในภูมิภาคภายใต้เขตการค้าเสรีอาเซียน
2. ประเทศสมาชิกอาเซียนอื่นอาจสมัครเข้าร่วมเป็นประเทศภาคีเมื่อใดก็ได้ ตามกระบวนการที่กำหนดในข้อ 9 ของบันทึกความเข้าใจฉบับนี้

ข้อ 3 พันธกรณีของประเทศภาคี

ตามโครงการนำร่องที่สอง ประเทศภาคีจะต้องให้สิทธิพิเศษทางภาษีแก่สินค้าที่มีถิ่นกำเนิดจากประเทศภาคีอื่นตามที่ระบุในข้อ 19 ของความตกลง โดยต้องยื่น

- (เอ) หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (ฟอร์ม ดี); หรือ
- (บี) บัญชีราคาสินค้าที่ใช้รับรองถิ่นกำเนิดสินค้าที่สำแดงโดยผู้ส่งออกได้รับอนุญาตตามกระบวนการที่ระบุในภาคผนวกของบันทึกความเข้าใจฉบับนี้

ข้อ 4 กระบวนการดำเนินการ

ประเทศภาคีตกลงให้โครงการนำร่องที่สองดำเนินการโดยสอดคล้องกับรูปแบบและกระบวนการที่กำหนดในภาคผนวกของบันทึกความเข้าใจฉบับนี้

ข้อ 5 การระงับ

ประเทศภาคีแต่ละประเทศสงวนสิทธิ์ที่จะระงับการบังคับใช้บันทึกความเข้าใจฉบับนี้เป็นการชั่วคราวไม่ว่าจะทั้งหมดหรือบางส่วน ในกรณีความมั่นคงของชาติ ประโยชน์ของชาติ ความสงบเรียบร้อยของประชาชน หรือสาธารณสุข การระงับดังกล่าวจะมีผลทันทีหลังจากมีการแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรต่อประเทศภาคีอื่นผ่านช่องทางการทูตหรือสำนักเลขาธิการอาเซียน

ข้อ 6 ความลับ

1. ประเทศภาคีแต่ละประเทศจะต้องดำเนินการเพื่อติดตามกรณีความลับและชั้นความลับของเอกสาร ข้อมูล และข้อมูลอื่นๆซึ่งได้รับจากหรือที่จัดส่งให้กับประเทศภาคีอื่นในช่วงระยะเวลาการดำเนินการตามบันทึกความเข้าใจฉบับนี้
2. ประเทศภาคีแต่ละประเทศจะต้องไม่
 - (เอ) เปิดเผยข้อมูลความลับใดๆ ซึ่งประเทศภาคีอื่นให้มา ทั้งทางตรงและทางอ้อม หรือ
 - (บี) ใช้ข้อมูลความลับที่ประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่งให้มาเพื่อวัตถุประสงค์อื่นใดนอกเหนือจากที่ระบุไว้ใน บันทึกความเข้าใจฉบับนี้โดยไม่ได้รับความเห็นชอบจากประเทศภาคีฝ่ายนั้นก่อน
3. ประเทศภาคีตกลงว่าวรรค 1 และ 2 ของข้อนี้ จะยังคงมีผลผูกพันต่อไประหว่างประเทศภาคีแม้ว่าจะมีการระงับหรือยกเลิกบันทึกความเข้าใจฉบับนี้

ข้อ 7

การหารือ/การเจรจา

ข้อแตกต่างหรือข้อพิพาทใดระหว่างประเทศภาคีที่เกี่ยวข้องเนื่องจากการตีความและ/หรือการปฏิบัติ และ/หรือ การใช้ บทบัญญัติของบันทึกความเข้าใจฉบับนี้จะต้องหาข้อยุติอย่างฉันทามติผ่านทางกระบวนการหารือ/การเจรจาระหว่าง ประเทศภาคี

ข้อ 8

การเปลี่ยนแปลงแก้ไข

1. ประเทศภาคีใดอาจเสนอให้มีการแก้ไขบทบัญญัติของบันทึกความเข้าใจฉบับนี้และภาคผนวกของบันทึกความ เข้าใจ การแก้ไขดังกล่าวมีผลเมื่อมีการยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากประเทศภาคีทั้งหมดที่เป็นผู้แทนในระดับ เจ้าหน้าที่อาวุโสเศรษฐกิจอาเซียน และสำเนาที่รับรองความถูกต้องของบันทึกความเข้าใจฉบับแก้ไขจะต้องถูกส่งไปยัง ประเทศภาคีแต่ละประเทศ
2. การแก้ไขใดๆ ในบันทึกความเข้าใจฉบับนี้ จะไม่กระทบต่อสิทธิและหน้าที่ของประเทศภาคีที่มีภายใต้บันทึก ความเข้าใจฉบับนี้ ทั้งก่อนหรือไม่เกินกว่าวันที่การแก้ไขมีผล ยกเว้นมีการตกลงกันของประเทศภาคีทั้งหมด
3. วันที่การแก้ไขมีผล จะเป็นวันที่ได้รับการยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากประเทศภาคีทั้งหมด ตามข้อกำหนดใน วรรค 1

ข้อ 9

การภาคยานุวัติ

ประเทศสมาชิกอาเซียนที่ไม่ได้เข้าร่วมเป็นภาคีโครงการนำร่องที่สอง สามารถเข้าเป็นภาคีของบันทึกความเข้าใจ ฉบับนี้เมื่อใดก็ได้ ภายใต้การตกลงของประเทศภาคีในระดับเจ้าหน้าที่อาวุโสเศรษฐกิจอาเซียน และบันทึกความเข้าใจ ฉบับนี้จะมีผลใช้บังคับกับประเทศสมาชิกอาเซียนที่เข้าเป็นภาคีเมื่อมีการส่งมอบสัตยาบันสารหรือหนังสือแสดงการ ยอมรับไปยังเลขาธิการอาเซียน ซึ่งจะเป็นผู้แจ้งการส่งมอบสัตยาบันสารต่อประเทศภาคีแต่ละประเทศต่อไปโดยทันที

ข้อ 10

บทบัญญัติสุดท้าย

1. บันทึกความเข้าใจฉบับนี้จะต้องถูกเก็บรักษาไว้กับเลขาธิการอาเซียน ซึ่งจะเป็นผู้นำส่งสำเนาที่รับรองความ ถูกต้องแล้วให้แก่ประเทศภาคีแต่ละประเทศต่อไปโดยทันที
2. บันทึกความเข้าใจฉบับนี้จะต้องได้รับการให้สัตยาบันหรือการยอมรับจากประเทศภาคีทุกประเทศ สัตยาบันสาร หรือหนังสือให้การยอมรับจะต้องถูกเก็บรักษาไว้กับเลขาธิการอาเซียน ซึ่งจะเป็นผู้แจ้งให้กับประเทศภาคีแต่ละประเทศ ต่อไปโดยทันที
3. บันทึกความเข้าใจฉบับนี้จะมีผลใช้บังคับ เมื่อประเทศภาคีทุกประเทศได้มอบสัตยาบันสารหรือหนังสือให้การ ยอมรับเพื่อเก็บรักษาไว้ที่เลขาธิการอาเซียน

4. บันทึกความเข้าใจฉบับนี้จะยังคงมีผลใช้บังคับ เว้นแต่จะมีการยกเลิกโดยการตกลงของประเทศภาคีทั้งหมด
5. บันทึกความเข้าใจฉบับนี้อาจถูกยกเลิกเมื่อใดก็ได้ โดยการตกลงกันเป็นลายลักษณ์อักษรของประเทศภาคีทั้งหมด การยกเลิกบันทึกความเข้าใจฉบับนี้จะไม่กระทบต่อสิทธิและหน้าที่ของประเทศภาคีทั้งหมดที่มีขึ้นภายใต้บันทึกความเข้าใจฉบับนี้ ทั้งก่อนหรือไม่เกินกว่าวันที่การยกเลิกนั้นมีผล ยกเว้นมีการตกลงกันของประเทศสมาชิกทั้งหมด

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างท้าย ซึ่งได้รับมอบหมายโดยถูกต้องจากรัฐบาลของตน จึงได้ลงนามในบันทึกความเข้าใจของโครงการนำร่องที่สอง เพื่อการดำเนินการระบบรับรองถิ่นกำเนิดด้วยตนเองภายใต้เขตการค้าเสรีอาเซียน

ทำที่ เมืองเสียมราฐ วันที่ 29 เดือน สิงหาคม ของปี สองพันสิบสอง เป็นต้นฉบับภาษาอังกฤษฉบับเดียว

สำหรับสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

กิตาร์ อีรวาน เวียจาวัน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการค้า

สำหรับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

นาม วิยะเกต
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมและพาณิชย์

สำหรับสาธารณรัฐฟิลิปปินส์

เกรกอรี แอล. โดมินโก
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการค้าและอุตสาหกรรม

(คำแปลอย่างไม่เป็นทางการ)

ภาคผนวก
ระเบียบปฏิบัติในการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า

เพื่อความมุ่งประสงค์ของการปฏิบัติตามกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าในบทที่ 3 (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “ถิ่นกำเนิดสินค้าของอาเซียน”) ตามความตกลงว่าด้วยการค้าสินค้าของอาเซียนซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “ความตกลง” หรือ “อาทิก้า” สำหรับการดำเนินการโครงการนำร่องเพื่อพัฒนาและดำเนินการระบบการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าของอาเซียน โดยให้มีระเบียบปฏิบัติดังต่อไปนี้

- (เอ) การออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (ฟอร์ม ดี)
- (บี) ระบบของผู้ส่งออกที่อนุญาตและบัญชีราคาสินค้าที่ใช้รับรองถิ่นกำเนิดสินค้า
- (ซี) การตรวจสอบหนังสือถิ่นกำเนิดสินค้า (ฟอร์ม ดี) และบัญชีราคาสินค้าที่ใช้รับรองถิ่นกำเนิดสินค้า
- (ดี) การบริหารจัดการทั่วไปอื่นที่เกี่ยวข้อง

กฎข้อ 1
คำนิยาม

เพื่อเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของภาคผนวกนี้

- (เอ) “หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดแบบ แบบค ทู แบบค” หมายถึง หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าที่ออกโดยประเทศสมาชิกผู้ส่งออกซึ่งมิใช่เป็นประเทศสมาชิกผู้ส่งออกประเทศแรก โดยใช้ข้อมูลจากหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าที่ออกโดยประเทศสมาชิกผู้ส่งออกประเทศแรก
- (บี) “ผู้ส่งออก” หมายถึง บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล ที่อยู่ในอาณาเขตของประเทศสมาชิก ซึ่งสินค้านั้นได้ส่งออกโดยบุคคลดังกล่าว
- (ซี) “ผู้ส่งออกที่อนุญาต” หมายถึง ผู้ผลิตที่ได้รับอนุญาตอย่างถูกต้องให้ทำการสำแดงถิ่นกำเนิดสินค้าที่ส่งออกในบัญชีราคาสินค้าที่รับรองตนเอง
- (ดี) “บัญชีราคาสินค้าที่ใช้รับรองถิ่นกำเนิดสินค้า” หมายถึง บัญชีราคาสินค้าที่มีการรับรอง ถิ่นกำเนิดของสินค้าโดยผู้ส่งออกที่ได้รับอนุญาต และเป็นไปตามกฎข้อ 12 บี
- (อี) “ผู้นำเข้า” หมายถึง บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล ที่มีถิ่นที่อยู่ในอาณาเขตของประเทศสมาชิก ซึ่งสินค้านั้นได้นำเข้าโดยบุคคลดังกล่าว
- (เอฟ) “หน่วยงานผู้มีอำนาจ” หมายถึง หน่วยงานรัฐบาลประเทศสมาชิกที่ผู้ส่งออกได้รับมอบหมายให้ (หนึ่ง) ออกหนังสือถิ่นกำเนิดสินค้า (ฟอร์ม ดี) (สอง) มีอำนาจในการรับรอง ผู้ส่งออก และ (สาม) ดำเนินการภายใต้กฎข้อที่ 12 เอ (2)(เอ) กฎข้อที่ 12 ซี และกฎข้อที่ 18 และ
- (จี) “ผู้ผลิต” หมายถึง บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล ซึ่งดำเนินกิจกรรมตามที่กำหนดไว้ในวรรค (เจ) , ข้อ 25 ของความตกลงนี้ในอาณาเขตของประเทศภาคี

กฎข้อ 2
ตัวอย่างลายเซ็น และตราประทับของหน่วยงานผู้มีอำนาจ
รายชื่อของผู้ส่งออกใบอนุญาต

1. ประเทศภาคีแต่ละประเทศจะต้องส่ง ชื่อ ที่อยู่ ตัวอย่างลายเซ็น และตัวอย่างตราประทับทางราชการ ของหน่วยงานผู้มีอำนาจ ทั้งในรูปแบบของสำเนาฉบับพิมพ์และในรูปแบบสำเนาอิเล็กทรอนิกส์ ผ่านสำนักเลขาธิการอาเซียน เพื่อส่งให้กับประเทศภาคีอื่นในรูปแบบสำเนาอิเล็กทรอนิกส์ การเปลี่ยนแปลงใดๆในรายการดังกล่าวจะต้องแจ้งให้ทราบทันทีในลักษณะเดียวกันกับข้างต้น
2. ตัวอย่างลายเซ็นและตราประทับของหน่วยงานผู้มีอำนาจซึ่งเก็บรวบรวมโดยสำนักเลขาธิการอาเซียน จะต้องปรับปรุงให้ทันสมัยทุกปี หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (ฟอร์ม ดี) ใดที่ออกโดยเจ้าหน้าที่ที่ไม่ได้อยู่ในบัญชีในข้อ 1 จะไม่ได้รับการยอมรับจากประเทศภาคีผู้รับหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้านั้น
3. หลังจากการออกใบอนุญาตแก่ผู้ส่งออกใบอนุญาตแล้ว ประเทศภาคีจะต้องแจ้งข้อมูลในรูปแบบสำเนาอิเล็กทรอนิกส์แก่สำนักเลขาธิการอาเซียน ดังนี้
 - (เอ) ชื่อตามกฎหมายของบริษัท
 - (บี) การจดทะเบียนบริษัท
 - (ซี) ที่ตั้งบริษัท
 - (ดี) รายชื่อผู้ได้รับอนุญาตลงนาม และตัวอย่างลายเซ็น ไม่เกินสาม (3) คนต่อหนึ่งบริษัท
- (อี) หมายเลขสิทธิที่ออกโดยหน่วยงานผู้มีอำนาจ รวมถึงวันอนุมัติและวันสิ้นสุดอายุ
 - (เอฟ) รายการสินค้าที่ผู้ส่งออกใบอนุญาตได้รับอนุญาตให้สำแดงบัญชีราคาสินค้าที่ใช้รับรองถิ่นกำเนิดสินค้า

การเพิกถอนหรือระงับการอนุญาตจะต้องแจ้งในลักษณะเดียวกันกับข้างต้น

4. สำนักเลขาธิการอาเซียนจะต้องรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผู้ส่งออกใบอนุญาตทั้งหมดที่สามารถหาหรือออนไลน์กับประเทศภาคีไว้ในฐานข้อมูล ประเทศภาคีผู้รับจะยอมรับบัญชีราคาสินค้าที่ใช้รับรองถิ่นกำเนิดสินค้าซึ่งสำแดงโดยผู้ส่งออกและสินค้าที่รวมอยู่ในฐานข้อมูลเท่านั้น

กฎข้อ 3
เอกสารสนับสนุน

เพื่อวัตถุประสงค์ของการพิจารณาถิ่นกำเนิดสินค้า หน่วยงานผู้มีอำนาจมีสิทธิขอหลักฐานเอกสารสนับสนุน หรือดำเนินการตรวจสอบตามความเหมาะสมซึ่งเป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของประเทศภาคี

กฎข้อ 4

การตรวจสอบก่อนการขนส่งสำหรับการออกใบรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า

1. ผู้ผลิต และ/หรือ ผู้ส่งออกสินค้านอกเหนือจากผู้ส่งออกใบอนุญาต หรือตัวแทนผู้ได้รับมอบอำนาจ จะต้องยื่นคำขอสำหรับการตรวจสอบถิ่นกำเนิดสินค้าก่อนการส่งออกต่อหน่วยงานผู้มีอำนาจ เพื่อวัตถุประสงค์ในการออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (ฟอร์ม ดี) โดยเป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของประเทศภาคี ผลของการตรวจสอบนี้ให้ถือเป็นหลักฐานสนับสนุนในการพิจารณาถิ่นกำเนิดสินค้าของสินค้าดังกล่าวที่จะส่งออกต่อไป โดยมีการทบทวนผลการตรวจสอบดังกล่าวเป็นครั้งคราวหรือเมื่อเห็นสมควร การตรวจสอบก่อนการส่งออกนี้อาจไม่ใช้กับสินค้าซึ่งมีลักษณะตามธรรมชาติที่สามารถตรวจสอบถิ่นกำเนิดสินค้าได้โดยง่าย
2. สำหรับวัตถุประสงค์ที่ได้จัดทำในประเทศ การรับรองด้วยตนเองโดยผู้ผลิตคนสุดท้ายที่ส่งออกภายใต้ ความตกลงฉบับนี้จะถูกนำมาใช้เป็นพื้นฐานในการออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (ฟอร์ม ดี)

กฎข้อ 5

คำขอหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า

1. ณ เวลาที่ดำเนินการส่งออกสำหรับสินค้าที่จะได้รับสิทธิพิเศษ ผู้ส่งออกหรือตัวแทนผู้ได้รับมอบอำนาจจะต้องยื่นคำขอออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (ฟอร์ม ดี) เป็นลายลักษณ์อักษร พร้อมแนบเอกสารสนับสนุนตามความเหมาะสมที่แสดงให้เห็นว่าสินค้าที่จะส่งออกนั้นมีคุณสมบัติสำหรับการออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (ฟอร์ม ดี)
2. ผู้ส่งออกใบอนุญาตอาจขอหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (ฟอร์ม ดี) โดยใช้ดุลยพินิจของตน แทนที่การออกบัญชีราคาสินค้าที่ใช้รับรองถิ่นกำเนิดสินค้า

กฎข้อ 6

การตรวจสอบการขอหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า

- หน่วยงานผู้มีอำนาจจะตรวจสอบคำขอหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (ฟอร์ม ดี) แต่ละฉบับ ตามศักยภาพ และความสามารถของตนอย่างดีที่สุด โดยเป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของประเทศภาคี เพื่อให้มั่นใจว่า
- (เอ) คำขอและหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าถูกต้องครบถ้วนและได้ลงนามโดยมีผู้มีอำนาจลงนาม
 - (บี) ถิ่นกำเนิดของสินค้าต้องสอดคล้องกับบทบัญญัติของกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าของอาเซียน
 - (ซี) คำชี้แจงอื่นๆ ในหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (ฟอร์ม ดี) ต้องสอดคล้องกับหลักฐานเอกสารที่ได้ยื่นประกอบการพิจารณา
 - (ดี) รายละเอียด ปริมาณและน้ำหนักของสินค้า เครื่องหมายและเลขหมายของหีบห่อ จำนวนและชนิดของหีบห่อ ซึ่งระบุไว้สอดคล้องกับสินค้าที่ส่งออก
 - (อี) รายการสินค้าหลายรายการที่ระบุในหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (ฟอร์ม ดี) ฉบับเดียวกันจะยอมรับได้หากสินค้าแต่ละรายการมีคุณสมบัติถูกต้องตามกฎหมายของตนแยกต่างหากจากกัน

กฎข้อ 7 หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (ฟอร์ม ดี)

1. หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (ฟอร์ม ดี) ต้องใช้กระดาษสีขาขนาด ไอเอสโอ เอ4 ตามตัวอย่างที่ปรากฏในภาคผนวก 7 ของความตกลงฉบับนี้ และต้องจัดพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษ
2. หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (ฟอร์ม ดี) จะประกอบด้วยต้นฉบับหนึ่ง (1) ฉบับ และสำเนาสอง (2) ฉบับ (สำเนาฉบับที่หนึ่งและสำเนาฉบับที่สอง)
3. หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (ฟอร์ม ดี) แต่ละฉบับจะมีเลขที่อ้างอิงแยกต่างหากจากกันตามสถานที่หรือสำนักงานที่ออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า
4. หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (ฟอร์ม ดี) แต่ละฉบับต้องมีลายเซ็นผู้มีอำนาจด้วยลายมือและตราประทับทางราชการของหน่วยงานผู้มีอำนาจ
5. ผู้ส่งออกจะส่งต่อหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าต้นฉบับให้ผู้นำเข้า เพื่อยื่นต่อหน่วยงานศุลกากร ณ ด่านศุลกากร หรือสถานที่นำเข้า สำเนาฉบับที่หนึ่งจะเก็บรักษาไว้โดยหน่วยงานผู้มีอำนาจในประเทศภาคี ผู้ส่งออก ส่วนสำเนาฉบับที่สองให้ผู้ส่งออกเป็นผู้เก็บรักษา

กฎข้อ 8 เกณฑ์การสำแดงถิ่นกำเนิดสินค้า

เพื่อการปฏิบัติตามบทบัญญัติของข้อ 26 ของความตกลงฉบับนี้ หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (ฟอร์ม ดี) ที่ออกโดยประเทศภาคีผู้ส่งออกประเทศสุดท้ายจะระบุหลักเกณฑ์การได้ถิ่นกำเนิดสินค้าที่เกี่ยวข้องที่ปฏิบัติได้ในช่องที่ 8

กฎข้อ 9 การปฏิบัติต่อความผิดพลาดในการสำแดงในหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า

- หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (ฟอร์ม ดี) จะมีรอยลบ หรือรอยพิมพ์ทับไม่ได้ การแก้ไขใดๆจะต้องกระทำโดย (เอ) ขีดฆ่าข้อความที่ไม่ถูกต้องออกและเพิ่มข้อความที่ต้องการ การแก้ไขดังกล่าวจะต้องได้รับความเห็นชอบจากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจลงนามหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (ฟอร์ม ดี) และต้องได้รับการรับรองโดยหน่วยงานผู้มีอำนาจ ช่องว่างที่ไม่ได้ใช้ให้ขีดเส้นปิดกั้นเพื่อป้องกันการเพิ่มเติมข้อความในภายหลัง หรือ (บี) ออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (ฟอร์ม ดี) ฉบับใหม่เพื่อแทนฉบับเดิมที่มีข้อผิดพลาด

กฎข้อ 10 การออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า

1. หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (ฟอร์ม ดี) จะต้องออกโดยหน่วยงานผู้มีอำนาจของประเทศภาคี ผู้ส่งออก ณ เวลาส่งออกหรือในทันทีหลังจากนั้นเมื่อสินค้าที่จะส่งออกได้รับการพิจารณาแล้วว่าได้ถิ่นกำเนิด ในประเทศภาคี ภายใต้กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าของอาเซียน

2. ในกรณียกเว้นที่หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (ฟอร์ม ดี) มีได้ออกให้ ณ เวลา ที่ส่งออกหรือภายในสาม (3) วัน หลังจากวันที่มีการขนส่งสินค้าที่ได้สำแดงไว้ อันเนื่องมาจากความผิดพลาดหรือการหลงลืมโดยมิได้ตั้งใจ หรือเพราะสาเหตุอื่นอันรับฟังได้ หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (ฟอร์ม ดี) อาจออกย้อนหลังได้ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปีนับจากวันขนส่งสินค้า โดยต้องใส่ข้อความที่เหมาะสมและชัดเจนว่า “ออกย้อนหลัง”

กฎข้อ 11

หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าแบบแบค ทู แบค

หน่วยงานผู้มีอำนาจของประเทศภาคีที่มีใช่เป็นประเทศสมาชิกผู้ส่งออกประเทศแรกออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าแบบแบค ทู แบค หากผู้ส่งออกได้ยื่นคำร้อง โดยมีเงื่อนไขว่า

- (เอ) มีการแสดงหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (ฟอร์ม ดี) ต้นฉบับที่ยังคงมีผลใช้บังคับ หรือถ้าไม่แสดงหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (ฟอร์ม ดี) ต้นฉบับ ให้แสดงสำเนาที่ได้รับการรับรองความถูกต้องแล้วได้
- (บี) หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าแบบแบค ทูแบค ควรมีรายละเอียดข้อมูลที่เหมือนกันบางส่วนเหมือนกับในหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (ฟอร์ม ดี) ต้นฉบับ ที่โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องระบุข้อมูลในทุกช่องของหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าแบบแบค ทู แบคอย่างครบถ้วน ราคาเอฟ โอ บี ของประเทศภาคีที่มีใช่เป็นประเทศสมาชิกผู้ส่งออกประเทศแรกในช่องที่ 9 ควรปรากฏในหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าแบบแบค ทู แบค
- (ซี) สำหรับการขนส่งในการส่งออกเพียงบางส่วน ให้แสดงมูลค่าการส่งออกบางส่วนแทนมูลค่าเต็มจำนวนไว้ในหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (ฟอร์ม ดี) ต้นฉบับ ประเทศภาคีที่มีใช่เป็นประเทศสมาชิกผู้ส่งออกประเทศแรกจะต้องให้ความมั่นใจว่า จำนวนสินค้าทั้งหมดที่ส่งออกกลับไป ภายใต้การขนส่งบางส่วนจะต้องไม่เกินจำนวนสินค้าทั้งหมดไว้ในหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (ฟอร์ม ดี) ที่ออกโดยประเทศภาคีประเทศแรก เมื่อได้เห็นชอบหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าแบบแบค ทูแบค
- (ดี) ในกรณีที่ข้อมูลไม่ครบถ้วน และ/หรือมีข้อสงสัยว่าเกิดการสวมสิทธิถิ่นกำเนิด ประเทศภาคีผู้นำเข้าประเทศสุดท้ายสามารถยื่นขอให้ส่งหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (ฟอร์ม ดี) ต้นฉบับไปยังหน่วยงานศุลกากรที่เกี่ยวข้องได้
- (อี) ให้นำกระบวนการตรวจสอบตามที่ได้กำหนดไว้ในกฎข้อ 18 และ 19 สามารถใช้กับประเทศภาคีที่เป็นผู้ออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าแบบแบค ทู แบคด้วย

กฎข้อ 12

การสูญหายของหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า

ในกรณีที่หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (ฟอร์ม ดี) ถูกลักขโมย สูญหาย หรือถูกทำลาย ผู้ส่งออกอาจ ยื่นคำขอเป็นลายลักษณ์อักษรต่อหน่วยงานผู้มีอำนาจ เพื่อขอสำเนาที่ได้รับการรับรองความถูกต้องของต้นฉบับและสำเนาฉบับที่สอง โดยตรวจสอบจากเอกสารส่งออกที่อยู่ในครอบครอง และให้ประทับคำรับรองว่า “รับรองสำเนาถูกต้อง” ในช่องที่ 12 สำเนาฉบับนี้จะต้องระบุวันที่ออกวันเดียวกับหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าต้นฉบับ สำเนาที่ได้รับการรับรองความถูกต้องของหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (ฟอร์ม ดี) ให้ทำได้ในระยะเวลา ไม่เกินหนึ่ง (1) ปี นับจากวันที่ออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (ฟอร์ม ดี) ต้นฉบับ

กฎข้อ 12 เอ ผู้ส่งออกใบอนุญาต

- หน่วยงานที่มีอำนาจของประเทศผู้ส่งออกอาจให้สิทธิผู้ส่งออกที่ส่งออกสินค้าภายใต้ความตกลง ซึ่งต่อจากนี้เรียกว่า “ผู้ส่งออกใบอนุญาต” จัดทำบัญชีราคาสินค้าที่ระบุถิ่นกำเนิดของสินค้าเกี่ยวกับสถานะด้านถิ่นกำเนิดสินค้าของสินค้านั้น ผู้ส่งออกใบอนุญาตที่ขอรับสิทธินั้นต้องขอเป็นลายลักษณ์อักษร หรือผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์และต้องแสดงหลักฐานทั้งหมดตามที่จำเป็น ให้เป็นที่พอใจแก่หน่วยงานผู้มีอำนาจ เพื่อตรวจสอบสถานะด้านถิ่นกำเนิดสินค้าของสินค้าที่ได้มีการสำแดงบัญชีราคาสินค้าที่ใช้รับรองถิ่นกำเนิดสินค้า
- หน่วยงานผู้มีอำนาจอาจอนุมัติสถานภาพการเป็นผู้ส่งออกใบอนุญาตภายใต้เงื่อนไขต่างๆที่พิจารณาแล้วว่าเหมาะสม ซึ่งรวมถึงกรณีต่างๆ ดังต่อไปนี้
 - ผู้ส่งออกต้องยินยอมให้หน่วยงานผู้มีอำนาจเข้าถึงข้อมูลและเอกสารหลักฐานของตน เพื่อให้สามารถติดตามการใช้สิทธิ และการตรวจสอบความถูกต้องของการสำแดงถิ่นกำเนิดสินค้า ข้อมูลและบัญชีจะสามารถนำมาใช้ในการกำหนด และการตรวจสอบสถานะของสินค้าที่มีการสำแดงบัญชีราคาสินค้าที่ใช้รับรองถิ่นกำเนิดสินค้าในระหว่างสาม (3) ปี นับจากวันที่ได้สำแดงเป็นอย่ำน้อย โดยให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับภายในประเทศ
 - ผู้ส่งออกต้องจัดให้มีการสำแดงบัญชีราคาสินค้าที่ใช้รับรองถิ่นกำเนิดสำหรับสินค้าที่ผู้ส่งออกผลิตและสำหรับกรณีที่ผู้ส่งออกมีเอกสารที่มีความเหมาะสมทั้งหมดที่พิสูจน์สถานะถิ่นกำเนิดสินค้าของสินค้านั้นในขณะเวลาที่มีการสำแดงบัญชีราคาสินค้า เท่านั้น
 - ผู้ส่งออกต้องดำเนินการให้แน่ใจว่าตัวบุคคลหรือบรรดาบุคคลที่มีหน้าที่สำแดงบัญชีราคาสินค้าที่ใช้รับรองถิ่นกำเนิดสินค้ามีความรู้และเข้าใจกฎถิ่นกำเนิดสินค้าที่กำหนดไว้ตามความตกลง
 - ผู้ส่งออกยอมรับต่อความรับผิดชอบอย่างเต็มที่ต่อบัญชีราคาสินค้าที่ใช้รับรองถิ่นกำเนิดสินค้าที่สำแดงทั้งหมด รวมถึงการใช้ในทางมิชอบใดๆ
- การให้สิทธิจะต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษร หน่วยงานผู้มีอำนาจจะให้หมายเลขของการได้สิทธิกับ ผู้ส่งออกใบอนุญาต ซึ่งรวมอยู่ในบัญชีราคาสินค้าที่ใช้รับรองถิ่นกำเนิดสินค้า ประเทศภาคีจะต้องแจ้งข้อมูลนี้แก่สำนักเลขาธิการอาเซียน ตามที่ระบุในกฎข้อที่ 2(3)

กฎข้อ 12 บี บัญชีราคาสินค้าที่ใช้รับรองถิ่นกำเนิดสินค้าด้วยตนเอง

- ในกรณีที่สินค้าส่งออกมีคุณสมบัติตามเกณฑ์ถิ่นกำเนิดสินค้าในความตกลง ผู้ส่งออกใบอนุญาตจะต้องสำแดงรายละเอียดดังต่อไปนี้ในบัญชีราคาสินค้า

“ผู้ส่งออกสินค้าตามเอกสารฉบับนี้ (รหัสของผู้ส่งออกใบอนุญาต.....) รับรองว่าสินค้า (พิกัดศุลกากรระบบฮาร์โมนไนซ์).....) มีคุณสมบัติตามกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าซึ่งจะถือว่าเป็นสินค้าที่มีถิ่นกำเนิดของอาเซียนภายใต้อาทิกา (ประเทศอาเซียนที่ได้ถิ่นกำเนิด:.....) เกณฑ์ถิ่นกำเนิด:..... เว้นแต่ระบุเป็นอย่างอื่นไว้อย่างชัดเจน”

.....
ลายเซ็นและลายมือชื่อตัวบรรจงของผู้มีอำนาจลงนาม

- บัญชีราคาสินค้าควรอธิบายรายละเอียดของสินค้าอย่างเพียงพอเพื่อให้สามารถระบุถิ่นกำเนิดของสินค้าเหล่านั้นได้

3. การสำแดงในบัญชีราคาสินค้าจะต้องลงนามด้วยลายมือชื่อ พร้อมด้วยชื่อของผู้มีอำนาจลงนาม
4. วันซึ่งระบุในบัญชีราคาสินค้าทางพาณิชย์จะถือเป็นวันออกบัญชีราคาสินค้าที่ใช้รับรองถิ่นกำเนิดสินค้า
5. หากในกรณีที่ช่องว่างที่ให้ไว้ในบัญชีราคาสินค้าที่ใช้รับรองถิ่นกำเนิดสินค้าไม่เพียงพอต่อการระบุสินค้าทั้งหมด สามารถแนบหน้าเพิ่มเติมหน้าเดียวหรือหลายหน้าไปได้ โดยระบุพิพัตศุลกากรระบบฮาร์โมนีซ์ เกณฑ์ถิ่นกำเนิดสินค้า และลายเซ็นและลายมือชื่อตัวบรรจงของผู้มีอำนาจลงนาม

กฎข้อ 12 ซี การกำกับดูแลและการตรวจสอบ

หน่วยงานผู้มีอำนาจต้องกำกับดูแลการใช้อำนาจอย่างเหมาะสม รวมถึงการตรวจสอบความถูกต้องของบัญชีราคาสินค้าที่ใช้รับรองถิ่นกำเนิดสินค้าที่ได้จัดทำขึ้น คำตัดสินเกี่ยวกับระดับความถี่และความเข้มงวดของการดำเนินการดังกล่าวควรอยู่บนพื้นฐานของการบริหารความเสี่ยง นอกจากนี้ หน่วยงานผู้มีอำนาจจะดำเนินการตรวจสอบย้อนหลังตามที่หน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคีผู้นำเข้าร้องขอ โดยสอดคล้องกับกฎข้อ 18

กฎข้อ 12 ดี การเพิกถอนสิทธิที่ได้รับ

หน่วยงานผู้มีอำนาจอาจเพิกถอนสิทธิเมื่อใดก็ได้ หน่วยงานผู้มีอำนาจจะกระทำการดังกล่าวเมื่อผู้ส่งออกได้รับอนุญาตไม่ให้หลักประกันตามกฎข้อ 12 เอ (1) อีกต่อไป ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดในข้อ 12 เอ (2) อีกต่อไป หรือใช้สิทธิไปในทางอื่นใดซึ่งไม่ถูกต้อง ให้แจ้งการเพิกถอนสิทธิต่อเลขานุการอาเซียนทันที โดยสอดคล้องกับกฎข้อ 2

กฎข้อ 13 การยื่นหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าหรือบัญชีราคาสินค้าที่ใช้รับรองถิ่นกำเนิดสินค้า

1. เพื่อวัตถุประสงค์ในการขอรับสิทธิพิเศษทางภาษี ผู้นำเข้าต้องยื่นเอกสารต่อหน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคีผู้นำเข้า ณ เวลาที่นำเข้า ดังนี้
 - (เอ) หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (ฟอร์ม ดี) รวมถึงเอกสารประกอบ (เช่น บัญชีราคาสินค้า) หรือ
 - (บี) บัญชีราคาสินค้าที่ใช้รับรองถิ่นกำเนิดสินค้าที่จัดทำโดยผู้ส่งออกรับอนุญาต
2. ในกรณีที่หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (ฟอร์ม ดี) ถูกปฏิเสธโดยหน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคีผู้นำเข้า หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (ฟอร์ม ดี) ดังกล่าวต้องถูกทำเครื่องหมายตามนั้นในช่องที่ 4 และหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (ฟอร์ม ดี) ต้นฉบับต้องถูกส่งคืนไปยังหน่วยงานผู้มีอำนาจภายในระยะเวลาที่เหมาะสมไม่เกินหกสิบ (60) วัน และต้องแจ้งเหตุผลในการปฏิเสธสิทธิพิเศษทางภาษีให้แก่หน่วยงานผู้มีอำนาจอย่างเหมาะสม
3. ในกรณีที่หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (ฟอร์ม ดี) ไม่ได้รับการยอมรับตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าก่อนหน้านี้นี้ ประเทศภาคีผู้นำเข้าควรยอมรับและพิจารณาคำชี้แจงจากหน่วยงานผู้มีอำนาจ และประเมินอีกครั้งว่าสามารถยอมรับหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (ฟอร์ม ดี) ฉบับดังกล่าวเพื่อการให้สิทธิพิเศษหรือไม่ คำชี้แจงควรมีรายละเอียดเหตุผลในการปฏิเสธสิทธิพิเศษโดยละเอียดจากประเทศสมาชิกผู้นำเข้า

กฎข้อ 14

ระยะเวลาการมีผลบังคับใช้ของหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าหรือ บัญชีราคาสินค้าที่ใช้รับรองถิ่นกำเนิดสินค้า

กำหนดเวลาดังต่อไปนี้ใช้สำหรับการแสดงหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (ฟอร์ม ดี) หรือบัญชีราคาสินค้าที่ใช้รับรองถิ่นกำเนิดสินค้า ดังนี้

(เอ) หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (ฟอร์ม ดี) และบัญชีราคาสินค้าที่ใช้รับรองถิ่นกำเนิดสินค้ามีอายุสิบสอง (12) เดือน เพื่อวัตถุประสงค์ในการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า นับจากวันที่ออกเอกสารหรือวันที่สำแดงบัญชีราคาสินค้าที่ใช้รับรองถิ่นกำเนิดสินค้า และต้องยื่นต่อหน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคีผู้นำเข้าภายในเวลาที่กำหนด

(บี) ในกรณีที่ยื่นหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (ฟอร์ม ดี) หรือบัญชีราคาสินค้าที่ใช้รับรองถิ่นกำเนิดสินค้าต่อหน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคีผู้นำเข้าภายหลังจากกำหนดระยะเวลาสำหรับการยื่นเอกสารดังกล่าว หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (ฟอร์ม ดี) หรือบัญชีราคาสินค้าที่ใช้รับรองถิ่นกำเนิดสินค้านี้ยังคงสามารถยอมรับได้ หากการยื่นล่าช้าเกิดจากเหตุสุดวิสัยหรือเหตุอื่นที่อยู่นอกเหนือการควบคุมของผู้ส่งออก และ

(ซี) ในกรณีการยื่นโดยล่าช้าอื่นๆ หน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคีผู้นำเข้าอาจยอมรับหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (ฟอร์ม ดี) หรือบัญชีราคาสินค้าที่ใช้รับรองถิ่นกำเนิดสินค้า หากสินค้าได้นำเข้ามาก่อนวันสิ้นสุดกำหนดระยะเวลา

กฎข้อ 15

การยกเว้นการพิสูจน์ถิ่นกำเนิดสินค้า

ในกรณีที่มีการส่งสินค้าที่มีถิ่นกำเนิดในประเทศภาคีผู้ส่งออกและมีมูลค่าเอฟโอบี ไม่เกิน 200.00 เหรียญสหรัฐ ให้ยกเว้นไม่ต้องมีหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (ฟอร์ม ดี) หรือบัญชีราคาสินค้าที่ใช้รับรองถิ่นกำเนิดสินค้า และให้ผู้ส่งออกใช้วิธีอย่างง่ายในการรับรองว่าสินค้านี้มีถิ่นกำเนิดในประเทศภาคีผู้ส่งออก และสินค้าที่ส่งทางไปรษณีย์ที่มีมูลค่าเอฟโอบี ไม่เกิน 200.00 เหรียญสหรัฐ จะได้รับการปฏิบัติเช่นเดียวกัน

กฎข้อ 16

การปฏิบัติต่อความผิดพลาดเล็กน้อย

1. ในกรณีไม่มีข้อสงสัยเกี่ยวกับถิ่นกำเนิดของสินค้าของอาเซียน หากพบความผิดพลาดเพียงเล็กน้อย เช่น ข้อผิดพลาดจากการพิมพ์ ระหว่างข้อความที่ระบุในหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (ฟอร์ม ดี) หรือในบัญชีราคาสินค้าที่ใช้รับรองถิ่นกำเนิดสินค้า กับข้อความในเอกสารที่ยื่นต่อหน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคีผู้นำเข้า เพื่อวัตถุประสงค์ในการดำเนินการพิธีการเพื่อนำเข้าสินค้า จะไม่มีผลทำให้เอกสารฉบับนั้นเสียไปโดย พดุลตินัย หากเป็นที่สรุปได้อย่างเหมาะสมว่า เอกสารมีความสอดคล้องในข้อเท็จจริงกับสินค้านั้น
2. ในกรณีที่ประเทศภาคีผู้ส่งออกและประเทศภาคีผู้นำเข้ามีการจัดแบ่งพิกัดอัตราศุลกากรของสินค้าที่จะได้รับสิทธิพิเศษทางภาษีแตกต่างกัน สินค้าดังกล่าวจะถูกจัดเก็บภาษีในอัตราเอ็ม เอฟ เอ็น หรือในอัตรานิติพิเศษที่สูงกว่า โดยอยู่ภายใต้การปฏิบัติตามกฎถิ่นกำเนิดสินค้า และไม่ต้องถูกเก็บค่าปรับหรือค่าธรรมเนียมอื่น โดยเป็นไปตามกฎระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องของประเทศภาคีผู้นำเข้า เมื่อปัญหาความแตกต่างของการจัดแบ่งพิกัดอัตราศุลกากรของสินค้าได้รับ

การแก้ไขแล้ว ให้นำอัตราภาษีที่ถูกต้องมาใช้ และให้คืนภาษีที่จ่ายเกินตามที่สามารถปฏิบัติได้ โดยสอดคล้องกับกฎและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องของประเทศภาคีผู้นำเข้าทันทีที่ปัญหาได้รับการแก้ไข

3. สำหรับสินค้าหลายรายการที่ระบุในหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (ฟอร์ม ดี) หรือบัญชีราคาสินค้าที่ใช้รับรองถิ่นกำเนิดสินค้า หากรายการหนึ่งรายการใดที่ระบุมีปัญหา จะไม่ส่งผลกระทบ หรือทำให้เกิดความล่าช้าในการให้สิทธิพิเศษและพิธีการศุลกากรในสินค้ารายการที่เหลือในหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (ฟอร์ม ดี) หรือบัญชีราคาสินค้าที่ใช้รับรองถิ่นกำเนิดสินค้า สินค้าที่มีปัญหาให้ปฏิบัติตามความในกฎข้อ 18 (ซี)

กฎข้อ 17

ข้อกำหนดในการเก็บรักษาข้อมูล

1. เพื่อวัตถุประสงค์ของกระบวนการตรวจสอบตามกฎข้อ 18 และข้อ 19 ผู้ส่งออกที่ยื่นคำขอหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (ฟอร์ม ดี) และผู้ส่งออกรับอนุญาตที่สำแดงบัญชีราคาสินค้าที่ใช้รับรองถิ่นกำเนิดสินค้าจะต้องเก็บรักษาข้อมูลประกอบเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสาม (3) ปี นับจากวันที่ออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (ฟอร์ม ดี) หรือบัญชีราคาสินค้าที่ใช้รับรองถิ่นกำเนิดสินค้า โดยอยู่ภายใต้กฎหมายและระเบียบข้อบังคับของประเทศภาคีผู้ส่งออก
2. คำขอหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (ฟอร์ม ดี) และคำขออนุญาตเป็นผู้ส่งออกรับอนุญาต และเอกสารทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับคำขอดังกล่าวจะถูกเก็บรักษาโดยหน่วยงานผู้มีอำนาจเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสาม (3) ปี นับจากวันที่ออกหนังสือรับรองหรือวันที่อนุญาต
3. ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความถูกต้องสมบูรณ์ของหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (ฟอร์ม ดี) และความถูกต้องของบัญชีราคาสินค้าที่ใช้รับรองถิ่นกำเนิดสินค้า หน่วยงานผู้มีอำนาจของประเทศภาคีผู้ส่งออกจะต้องจัดส่งให้แก่ประเทศภาคีผู้นำเข้า ตามที่ได้ร้องขอ
4. ข้อมูลต่างๆ ที่ใช้ติดต่อกันระหว่างประเทศภาคีที่เกี่ยวข้อง จะต้องถูกรักษาไว้เป็นความลับ และจะนำมาใช้เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์ของหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (ฟอร์ม ดี) และบัญชีราคาสินค้าที่ใช้รับรองถิ่นกำเนิดสินค้าเท่านั้น

กฎข้อ 18

การตรวจสอบย้อนหลัง

ประเทศภาคีผู้นำเข้าอาจร้องขอต่อหน่วยงานผู้มีอำนาจของประเทศภาคีผู้ส่งออกให้มีการตรวจสอบย้อนหลัง โดยการสุ่มและ/หรือ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยเกี่ยวกับความถูกต้องแท้จริงของเอกสาร หรือความถูกต้องของข้อมูลเกี่ยวกับถิ่นกำเนิดที่แท้จริงของสินค้าที่ต้องสงสัยหรือบางส่วนของสินค้านั้น เมื่อมีการร้องขอดังกล่าว หน่วยงานผู้มีอำนาจของประเทศภาคีผู้ส่งออกต้องทำการตรวจสอบย้อนหลังเกี่ยวกับรายงานต้นทุนของผู้ผลิต/ผู้ส่งออกซึ่งอยู่บนพื้นฐานของต้นทุนและราคาปัจจุบัน ภายในระยะเวลาหก (6) เดือน ณ วันที่มีการส่งออก โดยมีเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(เอ) คำร้องขอให้ตรวจสอบย้อนหลังต้องแนบพร้อมกับหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (ฟอร์ม ดี) หรือบัญชีราคาสินค้าที่ใช้รับรองถิ่นกำเนิดสินค้านั้น และต้องระบุเหตุผล และข้อมูลใดๆ เพิ่มเติมที่ชี้ให้เห็นถึงความไม่ถูกต้องของหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (ฟอร์ม ดี) หรือบัญชีราคาสินค้าที่ใช้รับรองถิ่นกำเนิดสินค้านั้น ยกเว้นกรณีการขอให้ตรวจสอบย้อนหลังโดยการสุ่ม

- (บี) หน่วยงานผู้มีอำนาจที่ได้รับคำร้องขอให้ตรวจสอบย้อนหลัง จะต้องตอบสนองต่อคำร้องขอนั้นโดยทันที และแจ้งผลให้ทราบภายในเก้าสิบวัน (90) วัน นับจากวันที่ได้รับคำร้องขอ
- (ซี) หน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคีผู้นำเข้า อาจระงับการให้สิทธิพิเศษในระหว่างที่รอผลการตรวจสอบได้ อย่างไรก็ตาม หน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคีผู้นำเข้าอาจตรวจปล่อยสินค้านั้นให้แก่ผู้นำเข้า โดยอยู่ภายใต้มาตรการทางปกครองที่เห็นว่าจำเป็น หากสินค้านั้นมิได้เป็นสินค้าที่อยู่ภายใต้มาตรการจำกัดการนำเข้าและไม่มีข้อสงสัยเกี่ยวกับการฉ้อฉล
- (ดี) หน่วยงานผู้มีอำนาจจะต้องส่งผลการตรวจสอบดังกล่าวไปยังประเทศภาคีผู้นำเข้าโดยทันที ซึ่งจะพิจารณาว่าสินค้านั้นได้ถิ่นกำเนิดหรือไม่ กระบวนการทั้งหมดในการตรวจสอบย้อนหลัง รวมถึงการแจ้งผลให้หน่วยงานผู้มีอำนาจของประเทศภาคีผู้ส่งออกทราบถึงผลการพิจารณาว่าสินค้านั้นได้ถิ่นกำเนิดหรือไม่ จะต้องแล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบ (180) วัน ขณะที่รอผลการตรวจสอบย้อนหลัง ให้นำวรรค (ซี) มาใช้บังคับ

กฎข้อ 19 การเยี่ยมชมการตรวจสอบ

หากประเทศภาคีผู้นำเข้าไม่พอใจต่อผลการตรวจสอบย้อนหลัง ประเทศภาคีผู้นำเข้าอาจร้องขอเข้าเยี่ยมชมการตรวจสอบของประเทศภาคีผู้ส่งออกได้ในกรณียกเว้น

- (เอ) ก่อนที่เข้าเยี่ยมชมการตรวจสอบ ประเทศสมาชิกผู้นำเข้าจะต้อง
- (หนึ่ง) แจ้งความจำนงค์ในการไปเยี่ยมชมการตรวจสอบเป็นลายลักษณ์อักษรไปยัง
- (1) ผู้ส่งออก/ผู้ผลิตที่เป็นเจ้าของสถานที่ที่ทำการเยี่ยมชม
 - (2) หน่วยงานผู้มีอำนาจของประเทศภาคีที่เป็นเจ้าของอาณาเขตที่ทำการเยี่ยมชมการตรวจสอบ
 - (3) หน่วยงานศุลกากรของประเทศสมาชิกที่เป็นเจ้าของอาณาเขตที่ทำการเยี่ยมชมการตรวจสอบ
 - (4) ผู้นำเข้าสินค้านำเข้าที่ทำการเยี่ยมชมการตรวจสอบ
- (สอง) การแจ้งความจำนงค์เป็นลายลักษณ์อักษรตามวรรค (เอ) (หนึ่ง) จะต้องแสดงรายละเอียดครบถ้วนมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ซึ่งรวมถึง
- (1) ชื่อของหน่วยงานศุลกากรที่เป็นผู้แจ้งความจำนงค์
 - (2) ชื่อของผู้ส่งออก/ผู้ผลิตที่เป็นเจ้าของสถานที่ที่ทำการเยี่ยมชม
 - (3) วันที่ที่คาดว่าจะไปเยี่ยมชมการตรวจสอบ
 - (4) รายละเอียดของการเยี่ยมชมการตรวจสอบที่เสนอ ซึ่งรวมถึงการอ้างอิงถึงรายการสินค้าที่ต้องการตรวจสอบ และ
 - (5) ชื่อและตำแหน่งของคณะเจ้าหน้าที่ที่จะทำการเยี่ยมชมการตรวจสอบ
- (สาม) ได้รับการยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ส่งออก/ผู้ผลิตที่เป็นเจ้าของสถานที่ที่ทำการเยี่ยมชม
- (บี) หากไม่ได้รับการยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ส่งออก/ผู้ผลิต ภายในสามสิบ (30) วันนับจากที่ได้รับการแจ้งตามวรรค (เอ) (หนึ่ง) ประเทศสมาชิกผู้แจ้งอาจจะปฏิเสธสิทธิพิเศษแก่สินค้านั้นที่อยู่ภายใต้การเยี่ยมชมการตรวจสอบได้
- (ซี) เมื่อหน่วยงานผู้มีอำนาจได้รับการแจ้งแล้ว อาจเลื่อนการเยี่ยมชมการตรวจสอบตามที่เสนอ และแจ้งให้ประเทศสมาชิกผู้นำเข้าทราบถึงเจตนาดังกล่าว การเยี่ยมชมการตรวจสอบจะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน (60) วัน นับจากวันที่ได้รับการแจ้ง หรืออาจนานกว่านั้นหากประเทศภาคีที่เกี่ยวข้องตกลง โดยไม่คำนึงถึงการเลื่อนการเยี่ยมชมการตรวจสอบ

- (ติ) ประเทศภาคีที่จัดการเยี่ยมชมการตรวจสอบ จะจัดทำผลการพิจารณาที่เป็นลายลักษณ์อักษรว่าสินค้าดังกล่าวมีคุณสมบัติได้ถิ่นกำเนิดหรือไม่ ให้กับผู้ส่งออก/ผู้ผลิตของสินค้าที่อยู่ภายใต้ตรวจสอบ และหน่วยงานผู้มีอำนาจที่เกี่ยวข้อง
- (อ) สิทธิพิเศษที่ถูกระงับไป สามารถได้รับคืน ขึ้นกับผลการพิจารณาที่เป็นลายลักษณ์อักษรตามที่ระบุไว้ในวรรค (ติ) ว่าสินค้านั้นมีคุณสมบัติได้ถิ่นกำเนิด
- (เอฟ) ผู้ส่งออก/ผู้ผลิตที่ได้รับอนุญาตให้ยื่นข้อคิดเห็นหรือข้อมูลเพิ่มเติมเป็นลายลักษณ์อักษรเกี่ยวกับคุณสมบัติของสินค้า ภายในสามสิบ (30) วัน นับจากวันที่ได้รับผลการพิจารณาเป็นลายลักษณ์อักษร หากพบว่าสินค้านั้นยังคงไม่ได้ถิ่นกำเนิด ผลการพิจารณาสุดท้ายที่เป็นลายลักษณ์อักษรจะถูกส่งไปยังหน่วยงานผู้มีอำนาจภายในสามสิบ (30) วัน นับจากวันที่ได้รับข้อคิดเห็น/ข้อมูลเพิ่มเติมจากผู้ส่งออก/ผู้ผลิต
- (จี) กระบวนการเยี่ยมชมการตรวจสอบ รวมถึงการเยี่ยมชมที่แท้จริงและการพิจารณาว่าสินค้านั้นได้ถิ่นกำเนิดหรือไม่ จะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จและแจ้งผลไปยังหน่วยงานผู้มีอำนาจภายในระยะเวลาสูงสุดหนึ่งร้อยแปดสิบ (180) วัน ระหว่างการรอผลการเยี่ยมชมการตรวจสอบ ให้นำกฎข้อ 18 (ซี) ว่าด้วยเรื่องการระงับสิทธิพิเศษ มาบังคับใช้

กฎข้อ 20 การรักษาความลับ

ประเทศสมาชิกต้องปฏิบัติให้สอดคล้องกับกฎหมายของตนเองในการรักษาความลับของข้อมูลทางธุรกิจซึ่งรวบรวมไว้ในระหว่างกระบวนการการตรวจสอบ ตามกฎข้อ 18 และ 19 และต้องป้องกันไม่ให้มีการเปิดเผยข้อมูลซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อสถานะการแข่งขันของบุคคลผู้ให้ข้อมูล ข้อมูลทางธุรกิจอาจถูกเปิดเผยได้เฉพาะกับหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการบริหารและการบังคับใช้ผลการพิจารณาเกี่ยวกับถิ่นกำเนิดเท่านั้น

กฎข้อ 21 เอกสารสำหรับการปฏิบัติตามมาตรา 32 (2)(บี) (การส่งมอบโดยตรง)

เพื่อวัตถุประสงค์ของการปฏิบัติตามมาตรา 32 (2)(บี) ของความตกลงนี้ ในกรณีที่มีการขนส่งสินค้าผ่าน อาณาเขตของประเทศที่ไม่ได้เป็นสมาชิกอย่างน้อยหนึ่งประเทศ เอกสารดังต่อไปนี้จะต้องนำไปแสดงต่อหน่วยราชการของประเทศภาคีผู้นำเข้า

- (เอ) ใบตราส่งสินค้าในกรณีการขนส่งทั้งทางบกและทางน้ำ ที่ออกให้ในประเทศภาคีผู้ส่งออก
- (บี) หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (ฟอร์ม ดี) ที่ออกให้โดยหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องของประเทศภาคีผู้ส่งออก หรือบัญชีราคาสินค้าที่ใช้รับรองถิ่นกำเนิดสินค้าที่สำแดงโดยผู้ส่งออกที่ได้รับอนุญาตที่ได้รับการแต่งตั้งในประเทศภาคีผู้ส่งออก
- (ซี) สำเนาของบัญชีราคาทางพาณิชย์สินค้าต้นฉบับของสินค้านั้น หากใช้ได้ และ
- (ดี) เอกสารประกอบอื่นที่เป็นหลักฐานตามที่กำหนดไว้ในข้อ 32 (2) (บี) วรรค (หนึ่ง), (สอง) และ (สาม) ของความตกลงฉบับนี้

กฎข้อ 22 สินค้าในงานแสดงสินค้า

1. สินค้าที่ส่งจากประเทศภาคีส่งออกเพื่อใช้ในงานแสดงสินค้าในประเทศภาคีอื่น และขายไปในระหว่างหรือภายหลังจากงานแสดงสินค้าเพื่อการนำเข้าไปยังประเทศสมาชิก จะได้รับสิทธิพิเศษตามความตกลงฉบับนี้ โดยมีเงื่อนไขว่าสินค้าจะต้องได้คุณสมบัติตามกฎถิ่นกำเนิดสินค้าของอาเซียน โดยจะต้องแสดงให้เห็นที่พอใจแก่หน่วยราชการที่เกี่ยวข้องในประเทศภาคีผู้นำเข้าว่า
 - (เอ) ผู้ส่งออกได้ส่งสินค้าเหล่านั้นจากอาณาเขตของประเทศภาคีส่งออกไปยังประเทศภาคีที่จัดงานแสดงสินค้าและได้ตั้งแสดงในงานดังกล่าว
 - (บี) ผู้ส่งออกได้ขายหรือโอนสินค้านั้นให้แก่ผู้รับสินค้าในประเทศภาคีผู้นำเข้า
 - (ซี) สินค้านั้นได้ถูกส่งมอบไปยังประเทศภาคีผู้นำเข้า ระหว่างงานแสดงสินค้าหรือในทันทีภายหลังจากงานได้สิ้นสุดลง ในสภาพเดียวกับที่ได้รับการส่งเพื่อใช้ในงานแสดงสินค้า
2. เพื่อวัตถุประสงค์ในการปฏิบัติตามวรรค 1 หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (ฟอร์ม ดี) หรือบัญชีราคาสินค้าที่ใช้รับรองถิ่นกำเนิดสินค้าในกรณีที่เป็นผู้ส่งออกใบอนุญาต ต้องถูกยื่นแสดงต่อหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องของประเทศภาคีผู้นำเข้า โดยต้องระบุชื่อและที่อยู่ของงานแสดงสินค้า หน่วยราชการที่เกี่ยวข้องของประเทศภาคีที่จัดงานแสดงสินค้าอาจแสดงหลักฐาน พร้อมกับเอกสารประกอบอื่นๆ ตามที่ระบุไว้ในกฎข้อ 21 (ดี) เพื่อการระบุสินค้าและสภาพของสินค้าที่เป็นอยู่ตามที่ได้จัดแสดง
3. ให้นำความในวรรค 1 มาใช้บังคับกับงานแสดงหรืองานออกร้านแสดงเกี่ยวกับการค้า เกษตรกรรมหรือหัตถกรรมใดๆ หรือการจัดแสดงอื่นใดที่คล้ายคลึงกันในร้านจำหน่ายสินค้าหรือธุรกิจสถาน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการจำหน่ายสินค้าของต่างประเทศ และสินค้านั้นอยู่ในอารักขาของเจ้าหน้าที่ศุลกากรในระหว่างการแสดง

กฎข้อ 23 บัญชีราคาสินค้าที่ออกโดยประเทศที่สาม

1. หน่วยราชการที่เกี่ยวข้องในประเทศภาคีผู้นำเข้าต้องยอมรับหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (ฟอร์ม ดี) ในกรณีที่บัญชีราคาสินค้าออกโดยบริษัทที่ตั้งอยู่ในประเทศที่สาม หรือโดยผู้ส่งออกอาเซียนในนามของบริษัทดังกล่าว หากว่าสินค้านั้นเป็นไปตามกฎถิ่นกำเนิดสินค้าของอาเซียน
2. ผู้ส่งออกต้องระบุว่า “บัญชีราคาสินค้าที่ออกโดยประเทศที่สาม” และมีข้อมูล เช่น ชื่อและประเทศของบริษัทที่ออกบัญชีราคาสินค้าในหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (ฟอร์ม ดี)

กฎข้อ 24 การดำเนินการต่อการกระทำอันเป็นการฉ้อฉล

1. เมื่อมีข้อสงสัยว่ามีการกระทำอันฉ้อฉลเกี่ยวข้องกับหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (ฟอร์ม ดี) และบัญชีราคาสินค้าที่ใช้รับรองถิ่นกำเนิดสินค้า หน่วยราชการที่เกี่ยวข้องจะต้องร่วมมือกันในประเทศภาคีเพื่อดำเนินการต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง
2. ประเทศภาคีแต่ละประเทศจะต้องกำหนดมาตรฐานบทลงโทษทางกฎหมายต่อการกระทำอันเป็นการฉ้อฉลเกี่ยวกับหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (ฟอร์ม ดี) และบัญชีราคาสินค้าที่ใช้รับรองถิ่นกำเนิดสินค้า

สำนักวิชาการ ให้บริการทางวิชาการ

๑. ณ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ถนนประดิพัทธ์ ให้บริการในวันและเวลาราชการ

- กลุ่มงานบริการวิชาการ ๑ โทร. ๐ ๒๒๕๔ ๒๐๗๒ โทรสาร ๐ ๒๒๕๔ ๒๐๕๔-๕๕

ด้านการเมืองการปกครอง ความมั่นคง การทหาร การยุติธรรม กฎหมายระหว่างประเทศ
ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ อนุญาโตตุลาการ ทฤษฎีสิทธิทางปัญญา

- กลุ่มงานบริการวิชาการ ๒ โทร. ๐ ๒๒๕๔ ๒๐๗๑ โทรสาร ๐ ๒๒๕๔ ๒๐๕๔-๕๕

ด้านเศรษฐกิจ พาณิชยกรรม การเงิน การคลัง การธนาคาร การลงทุน งบประมาณ ประกันภัย
อุตสาหกรรม คมนาคม เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร การเกษตรและสหกรณ์

- กลุ่มงานบริการวิชาการ ๓ โทร. ๐ ๒๒๕๔ ๒๐๗๐ โทรสาร ๐ ๒๒๕๔ ๒๐๕๔-๕๕

ด้านสังคม การศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม แรงงานและสวัสดิการสังคม เด็ก สตรี
การสาธารณสุข การท่องเที่ยว การกีฬา วิทยาศาสตร์ สิ่งแวดล้อม การพลังงาน

๒. ณ จุดบริการสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ (E-knowledge Services) อาคารรัฐสภา ๑ ชั้น ๓

ให้บริการในวันและเวลาราชการ สำหรับวันประชุมสภาผู้แทนราษฎรให้บริการถึงเวลา ๑๗.๓๐ น.

โทร. ๐ ๒๒๕๔ ๑๘๗๗ โทรสาร ๐ ๒๒๕๔ ๑๘๗๘

พิมพ์ที่สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ออกแบบปกโดย น.ส.รติมา ศารทะประภา